

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ "Ο ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ"

ΤΕΥΧΟΣ 12, ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

Αφιέρωμα στην *Καστροπολιτεία των Λογκανίκουν*

Φωτογραφία: Άδων Σουλής

**Με τους
ξενιτεμένους μας**
Ειδήσεις και
πληροφορίες από
τους μετανάστες μας
Σελ. 8

**Καστόρι, μια
εαρινή συμφωνία:**
Φωτογραφική
περιήγηση στο χωριό
Σελ. 4-5

**Η ιστορία της
εκπαίδευσης
στον τόπο μας**
Της Γαρυφαλλίας
Ρουμελιώτη
Σελ. 10-11

Σημείωμα του εκδότη

Εκεί που βρισκόμαστε στο χείλος του γκρεμού, οπ κάτι γίνεται και τη σκαπουλάρουμε για λίγο, κάτι σαν κινέζικο βασανιστήριο. Άντε θα πτωχεύσουμε, άντε θα μας κουρέψουνε! Αλήθεια, πότε θα δουλέψουμε; Είμαστε μια χώρα, όπου το να στρωθούμε στη δουλειά αποτελεί είδηση. Το είπε ο πρωθυπουργός, το είπε ο τάδε υπουργός, το είπαν οι βουλευτές κ.λ.π. Μοιάζει κάτι σαν ξεμάτιασμα. Και το μέλλον περιμένει, η νέα γενιά περιμένει - περιμένει; Τα καλύτερα μυαλά φεύγουν, τα βιογραφικά ταξιδεύουν κι όχι για κυριλέ μέρη, Κίνα, Ουκρανία. Αυτό λέγεται "brain drain" (στέγνωμα από μυαλά).

Θα χάσουμε τους καλύτερους; Το εγγύς μέλλον θα το απαντήσει. Ο δυτικός κόσμος γέρασε και πεθαίνει; Και σιγά - σιγά η γη φλέγεται από τις εκρήξεις του κόσμου, της φύσης και των έργων του ανθρώπου - βλέπε πυρηνικό εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας στην Ιαπωνία. Τα προβλήματα της συσσώρευσης του πλούτου δεν μπορούν να κρυφτούν πια και όχι μόνο στο γειτονικό μας τόξο των μουσουλμανικών χωρών, όπου παρακολουθούμε ζωντανά ένα σκληρό παιχνίδι αναδιανομής συμφερόντων, αλλά και στην καρδιά της μητρόπολης. Οι συνταγές φαίνεται να μην πετυχαίνουν. Τα

στερεότυπα, ιδεολογικά και μη, καταρρέουν. Ο πετυχημένος επιχειρηματίας, εναλλακτικός Γιάννης Μπουτάρης με προσεκτικά σχεδιασμένο τρόπο, μέσα στη φωλιά του σεχταρισμού, προσπαθεί να χτίσει τη Θεσσαλονίκη κέντρο των Βαλκανίων και των πολιτισμών, κάτι που έπρεπε να έχει γίνει εδώ και χρόνια. Για να δούμε θα πετύχει;

Ένας πολύ πετυχημένος, νέος επιχειρηματίας - βλέπε easy jet - σε σχετική ερώτηση απάντησε: ιδέες έχουν πολλοί, το θέμα είναι ποιος έχει το τσαγανό να τις υλοποιεί. Αν καθίσεις για καφέ σ' ένα καφενείο στην Καστανιά θ' ακού-

σεις πολλές ιδέες, αρκετές από αυτές αξιοπρόσεκτες και πιθανόν υλοποιήσιμες. Υπάρχει όμως και ένα επόμενο βήμα, η υλοποίηση. Ας έχουμε το τσαγανό. Έχουμε αρκετή νεολαία. Και ο νόμος για την επιχειρηματικότητα είναι σε εφαρμογή. Όμως φτάνει η γκρίνια. Αυτός ο "Πολυδεύκης" είναι αφιερωμένος στα Σχολεία του Καστορείου. Πήγε βόλτα στο Λογκανίκο και φτάνει μέχρι τον πρώτο σύλλογο που φτιάχτηκε στο Καστόρειο.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο η πιο επίκαιρη ευχή.

Καλή Ανάσταση

Έντυπη εφημερίδα «ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ»

Ιδιοκτήτης: Πολιτιστικός Σύλλογος Καστορείου «ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ»

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Καστόρειο Λακωνίας, τ.κ. 23059
τηλ.: 6973208890, 6944377514
<http://kastori.gr>, <http://polydefkis.gr>
e-mail: info@polydefkis.gr

Εκδότης: Η Πρόεδρος Ευγενία Λαμπτή
Συντακτική Επιτροπή
Βαρβάρα Κεμερίδου,
Ευγενία Λαμπτή, Ελένη Βλαχογιάννη,
Αναστασία Καθρακάζη,
Γαρυφαλία Ρουμελιώπη,
Θάνος Τζωρτζάκης, Γιάννης Αρφάνης.

Επιμέλεια Ύλης
Αγροτικά, Αθλητικά: Γιάννης Αρφάνης
Επιπλημονικά: Ευγενία Λαμπτή,
Κων/νος Καλκανδής
Κοινωνικά: Ελένη Βλαχογιάννη,
Καίτη Σμυρινού
Οικονομικά: Κων/νος Καλκανδής,
Θάνος Τζωρτζάκης
Πολιτιστικά: Βαρβάρα Κεμερίδου,
Ευγενία Λαμπτή
Φωτογραφικό ιλικό: Βασ. Λαγανάς,
Γιάννης Αρφάνης, Γιώργος
Κουρεμπής Γ. Λαγανάς, Θ. Ανδριανός
Χορηγίες: Καίτη Σμυρινού
Ρεπορτάζ: Γιώργος Κουρεμπής
Καστανιώτικα: Γιώργος Λαγανάς

Ανταποκρίτες
Καστόρι - Βόρειοι Δίλιμοι:
Δημητράκης Κραμπαβίτης,
Θεόδωρος Αλαφογιαννής,
Παναγιώτης Λαμπράκης, Θανάσης
Δημητρακόπουλος, Νίκος Λαγανάς
ΗΠΑ, Βοστώνη: Eugenia Markos,
Νέα Υόρκη: Panagiotis Pantazis,
Αλάσκα: Maria Bascouς
Αυστραλία: Angela Vasilas

Εκτύπωση offset:
Μπουζάλας-Ζουγανέλης ο.ε.
25η Μαρτίου 123, Περιστέρι
τηλ.: 2105781638

Καστανιώτικα

Κάθε χρόνο η περιφορά του Επιτάφιου στην Καστανιά έχει μια μαγεία, που, πέρα από τους Καστανιώτες, συνεπαίρνει και όλους τους επισκέπτες του χωριού μας. Η διαδρομή μέσα από τα σοκάκια με τις φρέσκο-ασπρισμένες αυλές, τα κεριά, τα φαναράκια στους τοίχους, το λιβάνι μπροστά στις πόρτες και η Άνοιξη κάνουν τις σπιγμές μοναδικές.

Πριν από χρόνια, πέρα από κανένα κερί που άναβαν εμπρός σε καμιά πόρτα και λίγο λιβάνι, αυτό που έδινε μια ξεχωριστή νότα στην περιφορά του επιτάφιου ήταν το πέρασμα εμπρός από το σπίτι του αειμνήστου Λεωνίδα Νικολόπουλου. Φαναράκια στους τοίχους, κεριά σε απίθανα σημεία, ένας σταυρός σχηματισμένος από πολλά κεριά, έδιναν ένα φαντασμαγορικό τόνο και κάθε χρόνο όλο και κάτι διαφορετικό θα πρόσθετε ο κ. Λεωνίδας.

Για την προσωπικότητα και

το βίο του η στήλη δε φτάνει για να τα παρουσιάσει. Νομίζω όμως ότι πρέπει κανείς να ασχοληθεί με τον Λ. Νικολόπουλο, αυτή την εμβληματική μορφή, που ήταν ένας γνήσιος μπον βιβέρ και είχε μια ζωή πολυτάραχη.

Από τρίχα κατάφερε να σωθεί το Γυμνάσιο και το Λύκειο στον τόπο μας και να μην καταργηθούν από την εφαρμογή του Καλλικράτη και στην παιδεία. Όπως μάθαμε, μάς έσωσε ο Λογκανίκος, μιας και οι μαθητές από εκεί έπρεπε να διανύουν απόσταση πάνω από 30 χιλ.

Δυστυχώς, αν συνεχιστεί να λιγοστεύουν οι μαθητές, το σχολείο θα κλείσει και καλό θα είναι όλοι - μαθητές, γονείς και διδάσκοντες - να δουν τι μπορούν να κάνουν, γιατί στην Ελλάδα του Μνημονίου σχολείο με 25-30 μαθητές και 15 διδάσκοντες δεν έχει μέλλον.

Η στήλη αυτή, όπως γνωρίζετε, λέγεται Καστανιώτικα

και υπογράφεται από τον Καστανιώτη Όπως όμως, έχετε διαπιστώσει κατά διαστήματα δημεύτηκαν στην εφημερίδα μας θαυμάσια ποιήματα γύρω από το χωριό με την υπογραφή Καστανιώτης. Αυτά τα ποιήματα είναι του αειμνήστου Γιάννη Κορζή, που δεν το ήξερα ότι υπογράφει σαν Καστανιώτης.

Εκεί στο ίδρυμα Μπακή έχουν στα πλάνα τους να κάνουν κάποια εκδήλωση για τον Κορζή. Να διαβαστούν τα ποιήματά του, που υμνούν με γλαφυρότητα τις ομορφιές του τόπου μας και τους καημούς των απλών ανθρώπων του χωριού μας. Οι οικογένειες του τόπου μας και τους καημούς των απλών ανθρώπων του χωριού μας. Οι οικογένειες του, η κ. Γεωργία και τα παιδιά του, νομίζω ότι θα βοηθήσουν για να γίνει αυτή η τιμητική βραδιά για τον Γιάννη Κορζή. Δεν έχουμε εξαλλους και τόσους ποιητές και λογοτέχνες για να επιδείξουμε.

Γεια σας πατριώτες
Ο Καστανιώτης
gld@otenet.gr

Αντάμωμα στην Πλάκα

Ο χορός και η κοπή της πίτας του Συλλόγου μας «ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ», στις 13/02/2011, αντάμωσε όλους σχεδόν τους Καστανιώτες στην ταβέρνα «του Καλοκαιρινού» στην Πλάκα των Αθηνών. Ο δάσκαλος και μέλη της χορευτικής Ομάδας και συμπατριώτες μας από το Καστόρειο, παρά την απόσταση, παραβρέθηκαν στο χορό του Συλλόγου, που για μια ακόμη χρονιά είχε μεγάλη επιτυχία. Το μουσικό σχήμα από τη Σπάρτη μάς συντρόφευσε με ποιοτική καλή μου-

σική και σε συνδυασμό με το καλό φαγητό και το πλούσιο κρασί, μας έφεραν στο κέφι για χορό και διασκέδαση μέχρι αργά. Η Χορευτική Ομάδα καθοδηγούμενη από τον δάσκαλο Γεώργιο Καλομοίρη άνοιξε το χορό χορεύοντας ωραίους παραδοσιακούς χορούς. Στην επιτυχία του χορού μας συνετέλεσαν οι χορηγοί και δωροθέτες, που ήταν ο Γιάννης Μερεκούλιας, ο Θάνος Τζωρτζάκης, ο Ηλίας Γρηγοράκης, το Τυπογραφείο «ΜΠΟΥΖΑΛΑΣ» που τυπώνει τον ΠΟΛΥΔΕΥΚΗ,

η Λίτσα Ρουμελιώτη, η Έλλη Απέργη, ο Παναγιώτης Δημητριάδης, το Κατάστημα Νακασιάν Fours, ο Νικόλαος Γάσπαρης -Κατάστημα Δερμάτινων Ειδών, το Ζαχαροπλαστείο «ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ», καθώς και ο Γεώργιος Λιακόπουλος και η Κατερίνα Αγγελοπούλου, που βοήθησαν στη διοργάνωσή του. Ελπίζουμε στην ίδια και ακόμη μεγαλύτερη επιτυχία του χρόνου στο νέο αντάμωμα, που όλοι μαζί οι Καστανιώτες θα πραγματοποιήσουμε.

ΕΛ.ΒΛ.

Ευχάριστη ανάμνηση πλέον η Χριστουγεννιάτικη γιορτή του Νηπιαγωγείου και Δημοτικού Σχολείου στις 22/03/2010. Γλυκές παιδικές φωνές και λιλιπούτιες φιγούρες μέσα από τα Χριστουγεννιάτικα σκετσάκια, ποιήματα και τραγούδια γιόμισαν την αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου και αγαλλίασαν τις ψυχές αυτών που παρακολούθουσαν. Μια ευχάριστη γιορτή στην οποία παρέστησαν ο ιερέας Δημήτριος Μήτρης, ο Πρόεδρος Γονέων και κηδεμόνων του Δημοτικού Σχολείου Αθανάσιος Φασουλόπουλος, ο Αντιδήμαρχος μέχρι τα Χριστούγεννα 2010 κ. Ιωάννης Μακρυγιάννης και οι γονείς των παιδιών. Ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου απηύθυνε χαιρετισμό και με την ευκαιρία της λήξης της Δημαρχιακής θητείας ευχαρίστησε τον αντιδήμαρχο κ. Μακρυγιάννη για την καλή συνεργασία, που είχαν με τον Δήμο.

ΕΒ

Δυναμικό «παρόν» των Λακωνικών προϊόντων στο Μετρό στην Πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα.

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε για άλλη μια φορά η 4^η Έκθεση Λακωνικών προϊόντων στον εκθεσιακό χώρο του Μετρό στο Σύνταγμα, στο διάστημα από 9 μέχρι και 13 Μαρτίου 2011. Οι επισκέπτες της έκθεσης είχαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν και να προμηθευτούν τα εκλεκτά λακωνικά προϊόντα, όπως το εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο, ελιές, κρασί, μέλι, ζυμαρικά και γλυκίσματα, παξιμάδια, λουκάνικα και σύγκλινο, καπνιστή πέστροφα, οξύρυγχο και σολομό, και πολλά άλλα που παράγει ο ευλογημένος τόπος μας. Στην έκθεση, αν και η παρουσία εκθετών από την περιοχή μας ήταν μειωμένη σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, εξέθεσαν τα προϊόντα τους οι παραγωγοί μας Μελισσοκόμοι Δημήτρης Καφεντζής από την Αγόριαν και ο Β. Λιναρδάκης από τη Βορδόνια με μέλι και παράγωγά του και ο Γιάννης Γεροντίδης με καπνιστό σολομό, πέστροφα και οξύρυγχο από τον Άγιο Μάμα Καστορέιου.

ΕΒ

Οι δράσεις του τριμήνου

Πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός του Πολυδεύκη, στις 13 Φεβρουαρίου 2011, με μεγάλη συμμετοχή συμπατριωτών μας. (ανταπόκριση στην ίδια σελίδα).

Η Ομάδα Ελληνικού Παραδοσιακού Χορού Καστορείου, την Κυριακή 26 Δεκεμβρίου 2010 έκανε εκδήλωση με ζωντανή μουσική (Διαβάστε το σχετικό άρθρο).

Ο Πολυδεύκης συμμετείχε στη διοργάνωση και στις εκδηλώσεις για τη Μουτζουροδευτέρα στο Καστόρι. Ρεπορτάζ και φωτογραφίες θα βρείτε στη σελίδα 32.

Ο Πολυδεύκης συμμετείχε στις προσπάθειες για την παραμονή του Λυκείου Καστορείου. Εκτεταμένο αφιέρωμα στα σχολεία του Καστορείου γίνεται σ' αυτό το τεύχος.

Ολοκληρώθηκε η προμήθεια δέκα στολών, πέντε γυναικείες και πέντε ανδρικές, για την Ομάδα Ελληνικού Παραδοσιακού Χορού Καστορείου.

Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΡΙΜΗΝΟ
Για το επόμενο τρίμηνο ετοιμαζόμαστε για:

Να συνεχίσουμε τις εργασίες για τον καθαρισμό του μονοπατιού, που οδηγεί στο Κάστρο

του Καστριού.

Ολοκληρώνονται οι εργασίες και ο Πολυδεύκης προχωρά στην πρώτη του δράση με την έκδοση βιβλίου με τα απομνημονεύματα του Δ.Δημητρακάκη, βουλευτή Λακωνίας στα τέλη του δέκατου ένατου αιώνα. Έχει γίνει παραγγελία και θα ολοκληρωθεί η κατασκευή τσαρουχιών για τους τσολιάδες της Ομάδας Ελληνικού Παραδοσιακού Χορού.

Αναζητούμε χώρο για την ασφαλή τοποθέτηση των παραδοσιακών στολών.

Ευχές από το χωρίό μας

«Απλώνουμε τα χέρια στον
ήλιο-στον ήλιο
και τραγουδάμε και
τραγουδάμε.

Το φως κεραυνάει, άιντε
κεραυνάει
στις φλέβες του χόρτου και
τις πέτρας.

Άξιζε να υπάρξουμε για να
συναντηθούμε.

Kάθε που έρχεται μια νέα εποχή του χρόνου, λέω: Τούτη είναι η καλύτερη, η ομορφότερη. Μα τον πλούτο αυτό της Άνοιξης, στις πλαγιές του Ταῦγετου, στους κήπους, τον κάμπο και το ποτάμι, τίποτα δεν τον φτάνει. Αφήνω τις εικόνες να συνοδεύσουν τους στίχους του Γιάννη Ρίτσου από την Εαρινή Συμφωνία.

«Ανοίχτε τα παράθυρα να μπει το σύμπαν
ανθισμένο μ' όλες τις παπαρούνες
του αίματός μας»

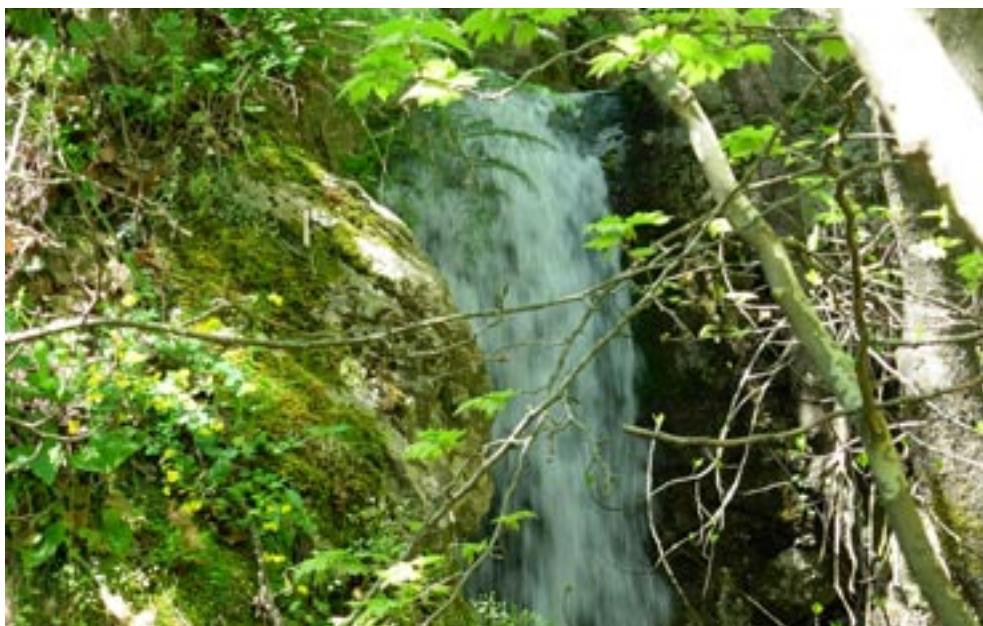
«Απλώνουμε τα χέρια στον ήλιο-στον ήλιο
και τραγουδάμε και τραγουδάμε.
Το φως κελαηδάει, άιντε κελαηδάει
στις φλέβες του χόρτου και της πέτρας.
Άξιζε να υπάρξουμε για να συναντηθούμε.

Αγαπούμε τη γη, τους ανθρώπους και τα
ζώα.

Τα ερπετά, τον ουρανό και τα έντομα.
Είμαστε, είμαστε κι εμείς όλα μαζί.

Εικόνες από το χωρίό μας

Καστόρι μια εαρινή συμφωνία

Μαζί κι ο ουρανός και η γη.

*Απλώνουμε τα χέρια στον
ήλιο-στον ήλιο
και τραγουδάμε και τραγουδά-
με.*

*Ο ήλιος με φωνάζει, ο ήλιος με
φωνάζει.*

*Χαρά, χαρά. Δεν μας νοιάζει
ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ*

*τι θ' αφήσει
το φιλί μας μες στο χρόνο και
στο τραγούδι»*

**Γιάννης Ρίτσος, Εαρινή Συμφω-
νία**

Φωτογραφίες:

*Γιάννης Αρφάνης,
Γλαγανάς (Καστανιώτης),
Ελένη Βλαχογιάννη*

Μικρές ιστορίες από τη ζωή και τη δράση των ανθρώπων των χωριών μας

Τό πανηγύρι του Άγιο-Μάμα ήταν σωστό «πανηγύρι». Κατέφθαναν άπο τά πιό άπιθανα μέρη οι πιό περίεργοι άνθρωποι...

Ευαγγέλου Ανδριανού

Μεγάλο μέρος τοῦ πανηγυριοῦ ήταν άφιερωμένο στὸ ζωεμπόριο. Ἔφερναν γιὰ πούλημα καὶ ἀνταλλαγὴ (τράμπα), πολλὰ ζῶα. Ὁλόκληρη ἡ ἔκταση ἀπὸ τοῦ «Ψηλοῦ το Γιοφύρι» μέχρι τὸ δασάκι τῶν πεύκων πάνω ἀπὸ τὸ δρόμο γέμιζε ἀπὸ ζῶα. Τὰ περισσότερα εἶχαν πάνω τους τὴν τζίφα, τὸ βλαστάρι καὶ τὰ φύλλα τοῦ ἀραποσιτιοῦ. Τὴν τζίφα τὴν ἔβαζαν στὰ ζῶα ως σημάδι ὅτι ήταν γιὰ πούλημα ἡ ἀνταλλαγὴ. Γιά εἰρωνία ἔλεγαν γιὰ κάποιον ποὺ βιαζόταν νὰ παντρευτῇ ὅτι «ἔβαλε τζίφα» ὑπονοώντας ὅτι εἶναι διαθέσιμος. Γιά τὸν ἕδιον ἔλεγαν ἐπίσης ὅτι «ἔβαλε φωμὶ στὸ σακκούλι καὶ πάει γιὰ γυναίκα στὸν Κουρεμμένο»,

ἔνα ἀκατοίκητο ὕψωμα ὃπου φυσικά δὲν ὑπῆρχαν γυναῖκες. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τούς ἐπαγγελματίες ποὺ ἔρχονταν γιὰ δουλειές στὸ πανηγύρι ήταν ξένοι. Ἀπὸ τούς ξένους οἱ γύφτοι ήταν κυρίως ζωέμποροι. Γύριζαν στὴ ζωοπανήγυρη καὶ φώναζαν «τράμπες, χαίρια, προκοπές». Ήταν ἄφθαστοι στὸ ἐμπόριο τῶν ζώων. Μιὰ φορά ἔνας ἀπὸ ἔνα μακρινό χωριό, πῆγε στὸ πανηγύρι νὰ πουλήσῃ τὸ γέρικο γαίδαρὸ του καὶ νὰ ἀγοράσῃ ἔνα νεώτερο. Οἱ γύφτοι ἀγόρασαν τὸ γαίδαρο, τὸν ξύστρισαν, τὸν γυάλισαν, τὸν στόλισαν μὲ χαϊμαλιά καὶ καινούργια χάμουρα καὶ τὸν πούλησαν πολὺ

ἀκριβώτερα στὸν ἕδιον ὃ ὄποιος κατάλαβε ὅτι εἶχε ἀγοράσει τὸ δικό του γάιδαρο μόνο ὅταν, γυρίζοντας στὸ χωριό του, τὸν εἶδε νὰ πηγαίνῃ μόνος του στὸ παχνί.

Ἄλλοι γύφτοι ήταν μουσικοί ποὺ ἐπαιζαν νταούλια καὶ πίπιζες, μικρά κοντά πνευστά μὲ μεγάλο ἄνοιγμα στὸ κάτω μέρος (ἔνας ἀπ' αὐτούς πότιζε κρασὶ καὶ τὴν πίπιζα του). Οἱ γυναῖκες τους εἶχαν ἐγκατασταθῆ σὲ σκοτεινές σκηνές, «ἔλεγαν τὴ μοίρα» καὶ ἔδιναν τίς πιὸ ἀπίθανες «συμβουλές» (πῶς θὰ κάνῃ ἀγόρια τὸ ἀντρόγυνο, ποὺ εἶχε πολλὰ κορίτσια καὶ ἄλλες παρόμοιες) καὶ τὰ πιτσιρίκια τους ἔτρεχαν ὃπου ἔκλεινε συμφωνία γιὰ ζῶα, φώναζαν «καλορίζικο,

δῶσε καὶ τὸ μπαξίσι» καὶ ἐπαιρναν τὸ χαρτζιλίκι τους.

Τὸ πανηγύρι του Άγιο-Μάμα ἄφηνε ἔνα σημαντικό ἔσοδο στὴν Κοινότητα ἀπὸ αὐτά πού είσεπραττε ἀπὸ τὸ δικαίωμα χρήσεως τῶν κοινοτικῶν χώρων ἀπὸ τούς ἐπαγγελματίες. Ἡ ἀναβίωση τοῦ πανηγυριοῦ πού ἐπιχειρεῖται σήμερα θὰ προσέλκυσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ξένων γιὰ τὸ χωριό μας καὶ θὰ φέρῃ καὶ ἔνα ἀξιόλογο ἔσοδο γιὰ τὸ χωριό, ἀλλὰ καὶ γιὰ τούς ἐπαγγελματίες μας. Πρέπει νὰ στηριχθῇ ἀπὸ ὅλους μας ἡ προσπάθεια αὐτή.

* Ο Ευάγγελος Ανδριανός είναι επίτιμος Αρεοπαγίτης. Κατοικεί στο Καστόρι - Καστανιά

Χαρτίσματα στην εξουσία

Προς τους νεοεκλεγέντες πατριώτες μας στην τοπική αυτοδιοίκηση:

Αγαπητοί πατριώτες της συμπολίτευσης και της αντιπολίτευσης, μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας, κατά καιρούς έχουν αναδει-

χθεί μια σειρά από προβλήματα του τόπου μας που χρονίζει η λύση τους. Η ανάπτυξη του τόπου μας, οι υποδομές, η διαχείριση των απορριμάτων, η ανάδειξη με ήπιους τρόπους του χωριού μας, έχουν αναλυθεί και επιση-

μανθεί μέσα από τις στήλες του «Πολυδεύκη». Από εσάς περιμένουμε τις πρωτοβουλίες που θα πάρετε για το καλό του τόπου μας.

Μετά τιμής
Ο Καστανιώτης
gld@otenet.gr

Επιτροπή Διαβούλευσης του Δήμου Σπάρτης

Σύμφωνα με το άρθρο 76, 282 παρ.16 Ν.3852/2010 (ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ), σε κάθε Δήμο πρέπει να συγκροτείται Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευσης. Σύμφωνα με το νόμο έχει σκοπό να:

«2. α) Γνωμοδοτεί στο Δημοτικό Συμβούλιο σχετικά με τα αναπτυξιακά προγράμματα και τα προγράμματα δράσης του Δήμου, το επιχειρησιακό πρόγραμμα και το τεχνικό πρόγραμμα του Δήμου.

β) Γνωμοδοτεί για θέματα γενικότερου τοπικού ενδιαφέροντος, που παραπέμπονται σε αυτή από το Δημοτικό Συμβούλιο ή τον Δήμαρχο.

γ) Εξετάζει τα τοπικά προβλήματα και τις αναπτυξιακές δυνατότητες του Δήμου και διατυπώνει γνώμη για την επίλυση των προβλημάτων και την αξιοποίηση των δυνατότητων αυτών.

δ) Δύναται να διατυπώνει παρατηρήσεις επί του περιεχομένου των κανονιστικού χαρακτήρα αποφάσεων, οι οποίες εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 79 του Κ.Δ.Κ..

Η διατύπωση γνώμης από τη Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευσης δεν αποκλείει την παράλληλη ηλεκτρονική διαβούλευση με τους πολίτες, μέσω διαδικτύου. Οι προτάσεις της ηλεκτρονικής διαβούλευσης

συγκεντρώνονται και συστηματοποιούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Δήμου και παρουσιάζονται από τον Πρόεδρο της Δημοτικής Επιτροπής Διαβούλευσης κατά την αντίστοιχη συνεδρίασή

της.

3.Η Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευσης συνεδριάζει δημόσια, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, υποχρεωτικά μια φορά το χρόνο, πριν από τη σύνταξη των προσχεδίων του προϋπολογισμού και του ετήσιου προγράμματος δράσης και τουλάχιστον μία φορά κάθε τρεις (3) μήνες για άλλα θέματα, που εισάγονται προς συζήτηση. Η πρόσκληση κοινοποιείται στα μέλη με κάθε πρόσφορο μέσο επτά (7) εργάσιμες ημέρες πριν τη συνεδρίαση και περιλαμβάνει την ημερήσια διάταξη, τον τόπο, την ημερομηνία και την ώρα της συνεδρίασης και συνοδεύεται από εισήγηση επί των υπό συζήτηση θεμάτων. Σε περίπτωση έλειψης απαρτίας, η συνεδρίαση επαναλαμβάνεται την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα, οπότε θεωρείται σε κάθε περίπτωση ότι υφίσταται απαρτία. Η γραμματειακή υποστήριξη της Δημοτικής Επιτροπής Διαβούλευσης γίνεται από τις Υπηρεσίες του Δήμου και τηρούνται πρακτικά. Η Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευσης διατυπώνει τη γνώμη της μετά από σχετική συζήτηση. Στην εισήγησή της αναγράφονται όλες οι γνώμες που διατυπώνονται.

4.Το Δημοτικό Συμβούλιο μπορεί να ψηφίζει σχετικό κανονισμό διαβούλευσης, ο οποίος ρυθμίζει όλα τα θέματα τα σχετικά με τις διαδικασίες διαβούλευσης, τη συμμετοχή φορέων και πολιτών σε αυτή,

καθώς και την παρουσίαση των πορισμάτων της διαβούλευσης στο αρμόδιο όργανο του Δήμου.»

Με την Απόφαση 68/28-2-2011, μετά από ανοιχτή πρόσκληση προς τους φορείς της περιοχής και τους πολίτες, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Σπάρτης συγκρότησε την Επιτροπή, με Πρόεδρο το Δήμαρχο κ. Αργειτάκο. Από το Διαμέρισμα Πελλάνας συμμετέχουν ο Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος Καστορείου, ο Σύλλογος Φίλων Ταύγετου «Λουσίνα» και ο Εξωραϊστικός – Πολιτιστικός Σύλλογος Αγόριανης. Η πρώτη συνεδρίαση είχε ανακοινωθεί για την 29 Φεβρουαρίου 2011. Η επόμενη προγραμματίζεται για τις 12 Απριλίου 2011.

Ο Καλλικράτης έχει πολλούς επικριτές. Η δοκιμή θα μας πείσει. Όμως η προσπάθεια που γίνεται για μια πιο συμμετοχική δημοκρατία είναι προφανής, όπως είναι προφανής και η αντιπολίτευση, που παίζεται από όλες τις κατευθύνσεις. Στο χέρι μας είναι να αναδείξουμε την Επιτροπή σε ένα δυνατό διεκδικητικό όργανο και όχι φερέφωνο είτε της εκάστοτε εξουσίας, είτε της στείρας αντιπολίτευσης. Πιστεύουμε ότι η εκπροσώπηση της περιοχής μας είναι δυναμική, θα μπορούσε να ήταν και μαζικότερη και ότι η φωνή μας θα είναι δυνατή.

Ο «Πολυδεύκης» θα συμμετέχει ενεργά στη δημόσια διαβούλευση με προτάσεις .

ΕΛ

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ

Με έκδηλη την ανησυχία σχετικά με το μέλλον του Κέντρου Υγείας Καστορείου, ο Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος, κάλεσε στις 6 Απριλίου 2011, στο πολιτιστικό Κέντρο Παναγιώτα Μπακά, σε ενημερωτική συζήτηση σχετικά με τον επικείμενο σχεδιασμό του Υγειονομικού Χάρτη της χώρας, τις πιθανές ανακατατάξεις στην Πρωτοβάθμια περίθαλψη και τις πιθανές επιπτώσεις στη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Καστορείου. Υπήρξε μεγάλη ανταπόκριση από τον κόσμο και η συζήτηση που έγινε ήταν χρήσιμη και εποικοδομητική. Οι παριστάμενοι συμφώνησαν στη σύσταση και συγκρότηση Επιτροπής από τους φορείς και τους δημοτικούς συμβούλους της περιοχής. Προγραμματίσθηκε συνάντηση με τον Πρόεδρο του Νοσοκομείου Σπάρτης και τον αρμόδιο για θέματα υγείας της Περιφέρειας, για να ζητήσουν την παραμονή του Ιατρείου και την αναβάθμισή του σε αυτοτελή οργανισμό. Θ. Δημητρακόπουλος

Με τους ζευγείσους μας

Λράσεις του "Θεόκλητου"

Εικόνες απ' τη Μελβούρνη

Ο Σύλλογος "Ο Θεόκλητος" των πατριωτών μας στον Καναδά, δημιουργήθηκε εδώ και πολλά χρόνια, στο Μόντρεαλ του Καναδά, από τους πρώτους μετανάστες μας εκεί. Επί πολλά χρόνια Πρόεδρος του Συλλόγου διετέλεσε ο Νίκος Ιωάννου Ρουμελιώτης. Δείτε μια φωτογραφική αναδρομή από το αρχείο του Γιάννη Αρφάνη.

Αξέχαστες στιγμές πέρασαν τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου Καστοριτών Μελβούρνης σε τετραήμερη εκδρομή, που οργάνωσε ο Σύλλογος σε μια θαυμάσια παραθαλάσσια περιοχή από τις 18 έως 21 Φεβρουαρίου, από όπου και οι φωτογραφίες που σας στέλνω εσώκλειστα.

Με εκτίμηση
Ευθύμιος (Μάκης) Γυλοπίδης
Πρόεδρος του Συλλόγου

Τρίμηνα από την Αμερική

Μαρτίου 1η 2011

Χαιρετώ την Συντακτική Έπιτροπή και όλους τους πατριώτες και εύχομαι σε όλους εσύ το Μέσον Έτος να γίνεται γεμάτο με καλή ωρεία και χαρά. Και να γίνεται καλό και ελπιδοφόρο για τα αγαπημένα μας χωριά εκεί και για ολόκληρη την πατρίδα μας, την Ελλάδα. Σας παρακαλώ σε κάποια ευκαιρία σας να γράψετε και για το δικό μου το χωριό, τα Ζερβέικα. Δεν ζέρω εάν έχει κατοίκους εκεί ή έχει μείνει έρημο.

Σας οτέλλω τη συνδρομή μου για το 2011.

Με αγάπη
Δάμπτρα Τ. Αδανασοπούλου -
Λιαπέρδον
Ευχαριστώ

Δράσεις - Ειδίσεις - Πληροφορίες

Επιτυχής ήταν ο χορός της Χορευτικής ομάδας του «ΠΟΛΥΔΕΥΚΗ» στις 26/12/2010 και ευκαιρία για Χριστουγεννιάτικη διασκέδαση των Καστανιών. Για την πραγματοποίηση του χορού, ο Φάνης Σπαράγγης διέθεσε δωρεάν την αίθουσα του παλιού του εργοστασίου και ο Γεώργιος Παρασκευόπουλος υλικά και τρόφιμα. Ο Παναγιώτης Δημητρίου, ο Κώστας Λαμπίς, και ο Δήμος Πελλάνας διέθεσαν, τραπέζια και καρέκλες. Βοήθησαν ο Βασιλης Λαγανάς, ο Νίκος Λαγανάς, ο Ελένη Παρασκευόπουλος και οι γονείς των παιδιών του χορευτικού. Ενεργή συμμετοχή στη διοργάνωση του χορού είχαν όλα τα μέλη της Χορευτικής Ομάδας, κυρίως όμως, δούλεψαν ο Δάσκαλος χορού Γεώργιος Καλομοίρης και τα παιδιά. Τα χρήματα που απέμειναν μετά την εξόφληση των εξόδων ο δάσκαλος και τα παιδιά αποφάσισαν να διατεθούν για την αγορά παραδοσιακών στολών.

Ο Νίκος Αλεξάκος του Δημητρίου διέθεσε το ποσό των 1.000 €, για την επιδιόρθωση της σκεπής του Ι. Ν. της Αγίας Τριάδας στο Παρδάλι, στη μνήμη του αδελφού του Θεόδωρου Δημ. Αλεξάκου, που πέθανε στις 06/01/2011, σε ηλικία 95 ετών.

Οι γυναίκες, που συμμετείχαν στη γιορτή της Μπουκούβαλας με πάλιοσ εντόπιων γεύσεων [μαρμελάδες, ζερά σύκα, καρύδια κ.λ.π] διέθεσαν τα χρήματα που εισέπραξαν για την αγορά παραδοσιακών στολών για τη Χορευτική Ομάδα Καστορίου.

Για την έκδοση των ημερολογίων μας, που είναι πηγή εσόδων μας, εργάσθηκαν και πρόσφεραν οι: Γεώργιος Λιακόπουλος, Αγγελική και Ελένη Μάριου Τζωρτζάκη, Αγγελική Θάνου Τζωρτζάκη, Αναστασία Θ. Τζωρτζάκη και η Γαρυφαλλιά Ρουμελιώπη - Παπαδημητράκη. Στην πώληση βοήθησαν οι: Γεώργιος Παρασκευόπουλος, Νίκος Λαγανάς, Κώστας Λαμπίς και Παναγιώτης Λαμπράκης.

Συμπολίτες μας, που δεν επιθυμούν πν ανακοίνωση των ονομάτων τους, δύο φορές κατά τη διάρκεια του κειμένου αγόρασαν πετρέλαιο για τη λειτουργία του καλοριφέρ στο Ιατρείο Καστορείου. Η γραφειοκρατία του Δημοσίου σε όλο της το μεγαλείο, ένεκα της οποίας καθυστερείται η πληρωμή των πρατηριούχων πετρελαίου, με αποτέλεσμα να αρνούνται τη συναλλαγή τους με το Δημόσιο.

Η Αθλητική ένωση Καστο-

ρείου - Πελλάνας, μάς κάνει υπερήφανους, αφού προκωρεί ανίκητη και πρώτη στην Β' Ερασιτεχνική Κατηγορία στο Νομό Λακωνίας. Ένα παιχνίδι ακόμη και περνά στην Α' Κατηγορία. Είμαστε δίπλα στην Ομάδα και ευχόμαστε τα καλύτερα και πάντα νίκες.

Η δύσκολη οικονομική κατάσταση της χώρας μας, οι περικοπές, το ΔΝΤ και η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου της Σπάρτης να μη χρηματοδοτίσει τις αποκριάτικες εκδηλώσεις σε όλο τον Δήμο, δεν εμπόδισαν τους Καστανιώτες αλλά και τους κατοίκους των άλλων χωριών της Δημοτικής Ενόποτας Πελλάνας να μην Αποκρέψουν, όπως η παράδοση έχει ορίσει για τα μέρη μας. «Η φτώχεια θέλει καλοπέραση» και εκ των ενότων Σύλλογοι και Τοπικοί φορείς ανέλαβαν την οργάνωση εκδηλώσεων σε όλα τα χωριά μας από τη Βορδόνια μέχρι και τον Λογκανίκο. Έτσι για να πάρουμε μια ανάσα από τα προβλήματα της καθημερινότητας και με αυτόν τον τρόπο να εξαγνισθούμε μπαίνοντας στην περίοδο της Σαρακοστής.

Στο Καστόρειο, με γνώμονα την περιστή συνεργασία των Τοπικών Φορέων, συγκροτή-

θηκε οργανωτική Καρναβαλική Επιτροπή με συμμετοχή του Εμπορευματικού Συλλόγου Καστορείου, του Συλλόγου «Φίλοι του Βουνού Λουσίνα», του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστορείου «ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ» και του Τοπικού Συμβουλίου και ανέλαβε την πραγματοποίηση του Καρναβαλιού την Μουζοροδευτέρα. Τη δαπάνη όλης της εκδήλωσης ανέλαβαν εξ ολοκλήρου οι τρείς Σύλλογοι, οι οποίοι ενισχύθηκαν οικονομικά και από ιδιώτες. Η Δημοτική Αρχή διέθεσε την πηπτική εγκατάσταση και μεσολάβησε για την τηλεοπτική κάλυψη του Καρναβαλιού από το ΕΛΛΑΔΑ TV.

Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των κατοίκων του Καστορείου είναι η ανιδιοτελής συνδρομή τους στα κοινά, είτε προσφέροντας οικονομικά, είτε με προσφορά εργασίας, θέμα για το οποίο επανειλημένα έχουμε γράψει. Τακτική της εφημερίδας μας είναι η προβολή όλων των Βοιθούντων και με όποιο τρόπο στα κοινά του χωριού μας. Πάντα όμως διατρέχουμε τον κίνδυνο να παραλείψουμε κάποιους, επειδή δεν έχουμε πληροφορίες.

EB.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Το Σάββατο στις 05 Φεβρουαρίου 2011 ο Σύλλογος Φίλων του Βουνού «ΛΟΥΣΙΝΑ» έκοψε την πίτα του στο Πολιτιστικό Κέντρο Παναγιώτας Μπακή. Τους ευχόμαστε μια καλή και δημιουργική χρονιά.

Να τικνίσουν την Τσικνοπέμπτη, όλοι μαζί οι Καστανιώτες στην Πλατεία του Καστορείου, ήταν το από κοινού κάλεσμα του Εμπορευματικού Συλλόγου και του Συλλόγου Φίλων του Βουνού «ΛΟΥΣΙΝΑ», αλλά ο Βροχερός καιρός δεν τους το επέτρεψε. Καστανιώτες όντες δεν πτούθηκαν με τα καμώματα του καιρού, έτσι το γλέντι το πραγματοποίησαν οι δύο Σύλλογοι με επιτυχία το Σάββατο το βράδυ στις 26/02/2011.

Στις 19/02/2011 ο Σύλλογος των Κυνηγών Βορείων Δήμων διοργάνωσε συνάντηση των κυνηγών, με ανοιχτή πρόσκληση σε όλους τους συμπόλιτες μας, στην πλατεία του Καστορείου, έξω από το γραφείο του Συλλόγου. Οι ψητές τσίχλες, τα σουβλάκια και το άφθονο κρασί που προσφέρθηκαν άναψαν το κέφι και δεν άργησε ο χορός και το τραγούδι που πλαισίωσαν την όμορφη αυτή εκδήλωση.

Στις 20/02/2011 ο Σύλλογος Φίλων Ταύγετου «ΛΟΥΣΙΝΑ» μαζί με τον αντίστοιχο Σύλλογο της Καλαμάτας και υπό την αιγίδα του Ραδιοτηλεοπτικού Σταθμού ΣΚΑΪ πραγματοποίησαν δενδροφύτευση στις καμένες πλαγιές της Μπόροβα στον Ταύγετο.

EB

Τι κρίμα! Μια αρχαία ελιά δεν υπάρχει πια.

Το δένδρο, χειροτέχνημα του χρόνου, δεν υπάρχει για να χαιρετίζει πρωί και βράδυ τους λίγους εναπομείναντες ντόπιους και ξένους περαστικούς.

Η γιομάτη ρόζους ελιά, με φλοιό τσουρουφλισμένο από τον ήλιο, έφυγε για πάντα.

Μια ελιά, που τις δύσκολες μέρες της σκλαβιάς έκανε τα λιόφυλλά της πιο πυκνά για να σκεπάζει το φοβισμένο, κυνηγημένο λαό, δεν υπάρχει πια.

Αυτό όμως, που δεν κατόρθωσε ο χρόνος και ο Ιμπραήμ, το έκανε σε λίγες ώρες η τεχνολογία.

Έρχονται άλλοι καιροί, άλλοι άνθρωποι, που δεν χάιδεψαν ποτέ λιόδεντρο με αγάπη.

Μέσα από το βασανισμένο κορμό της δεν θα ξεπροβάλλει πλέον η ιστορία

του χωριού φορτωμένη με ανθρώπινες φωνές του παρελθόντος.

Ξωμάχοι κι ελιές με τις ίδιες πληγές στη ζωή από το χρόνο στο κορμό και στον κορμό, τον κατάμαυρο από τη βροχή, το χαλάζι και από του Μπραϊμ το πέρασμα το φοβερό δεν υπάρχουν πια, η τελευταία θύμηση χάθηκε για πάντα.

Το λάδι της έθρεψε τα μιαλά και τα όνειρα, όναψε τα καντήλια των εκκλησιών και τα καντήλια των νεκρών προγόνων μας.

Τι άλλο λοιπόν να πούμε και πώς να την αποχαιρετήσουμε από την αφιερώσουμε το υπέροχο εκείνο ποίημα του Λορέντζου Μαβίλη, που στα τόσο στενά και περιορισμένα όρια του είδους, έκλεισε στους δεκατέσσερις στίχους του όλη τη μελαγχολία του αναπότρεπτου τέλους μαζί με το

θιλιβερό μεγαλείο της εγκαρπέρησης, όπως σοφά επισημαίνει η Τατάνα Σταύρου στο Βιβλίο της για την Ελιά.

Στην κουφάλα σου εφώλιασε μελίσσι, γέρικη ελιά, που γέρνεις με τη λίγη πρασινάδα που ακόμα σε τυλίγει σα νάθελε να σε νεκροστολίσει.

Και το κάθε πουλάκι στο μεθύσι της αγάπτης τιπιβίζοντας ανοίγει στο κλαρί σου ερωπιάρικο κυνήγι, στο κλαρί σου που δε θα ξανανθίσει. Ω, πόσο στη θανή θα σε γλυκάνουν, με τη μαγευτική φωνή που κάνουν, ολοζώντανης νιότης ομορφάδες, που σα θύμησες μέσα σου πληθαίνουν.

Ω, να μπορούσαν έτσι να πεθαίνουν κι άλλες ψυχές της ψυχής σου αδερφάδες.

Γ. Αρφάνης

Η ιστορία της εκπαίδευσης στον τόπο μας

Η εκπαίδευση στο Νομό Λακωνίας

Η Λακωνία, η φτωχότερη ίσως περιοχή της Ελλάδος, κατά το 19^ο αιώνα, σύμφωνα με τον Κων/νο Τσουκαλά (Εξάρτηση και αναπαραγωγή, ο κοινωνικός ρόλος των εκπαιδευτικών μηχανισμών στην Ελλάδα (1830-1922) Αθήνα, Θεμέλιο, 'έ' έκδοση σ.425-427), παρουσιάζει όχι μόνο το μεγαλύτερο ποσοστό φοίτησης δύλης της χώρας, αλλά και τους υψηλότερους ρυθμούς αύξησης των ποσοστών φοίτησης σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο. Ταυτόχρονα, η Λακωνία, χαρακτηρίζεται από την πλήρη κυριαρχία της μικρής ιδιοκτησίας, της κατεξοχήν εστίες μόνιμων μεταναστευτικών ρευμάτων, παρόλο που δεν υπήρξε ποτέ αυτόνομο πολιτιστικό κέντρο. Η τάση για αυξημένη εκπαίδευση μάλλον είναι συνδεδεμένη με το γεγονός ότι η παιδεία μεσολαβεί ανάμεσα στην ταξική θέση που τελικά κατέχει το άτομο και στην τάξη από την οποία προέρχεται. Ο κτηματίας μορφώνει το γόνο του για να μην είναι ξεκομμένος από το δίκτυο εξουσίας που διασφαλίζεται μέσω των γόνων ανωτέρων στρωμάτων, που καταλαμβάνουν τις τοπικές θέσεις εξουσίας ή συναποτελούν την τοπική «ελίτ». Σε αυτό άλλωστε συμφω-

νούν όλες οι μελέτες, παρά τις όποιες ιδεολογικές ή μεθοδολογικές διαφορές, οι οποίες τονίζουν ότι υπάρχει «άμεση σχέση», ανάμεσα στις οικονομικές, πολιτικές και πολιτιστικές δομές μιας δεδομένης κοινωνίας και στο περιεχόμενο, στις παιδαγωγικές μεθόδους και τη δομή του σχολικού συστήματος.

Η εκπαίδευση στο Καστόρειο

Δυστυχώς παρόλες τις προσπάθειές μας, δεν βρήκαμε αρχεία που να μας ενημερώνουν για τη δημιουργία των πρώτων σχολείων στο χωριό μας. Για το Δημοτικό σχολείο βρήκαμε στα Γ.Α.Κ. Σπάρτης, του νομού Λακωνίας, ένα κείμενο ανυπόγραφο, και μαθητολόγια από το 1900. Για το Γυμνάσιο, βρήκαμε ένα μαθητολόγιο σχολικού έτους 1925-26, (στο οποίο φαίνονται να γράφτηκαν 115 μαθητές -102 αγόρια και 13 κορίτσια, και να έμειναν στην ίδια τάξη 32 αγόρια και 1 κορίτσι) και μια αναφορά στο Περιοδικό Σύγχρονα της Εταιρίας Λακωνικών Σπουδών, παράρτημα 7, της Πόπης Γαβαλά, με τίτλο: «ΚΟΙΝΩΝΙΑ και ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ». (Λακωνία, τέλη 19^{ου}-αρχές 20ού αιώνα), Αθήνα 2002, σελ. 141-142, σύμφωνα με την οποία: στη δεκαετία του 1860, πρέπει να ιδρύθηκε το πρώ-

το Ελληνικό σχολείο της Καστανιάς (Καστορείου) το οποίο λειτουργούσε με έξοδα των μαθητών τουλάχιστον από το 1834, όπως προκύπτει από το Οθωμανικό Αρχείο, που φυλάσσεται στα Γ.Α.Κ. Σύμφωνα με τα στοιχεία των μαθητολογίων, το σχολείο λειτουργούσε ως δημόσιο μονοτάξιο τουλάχιστον από το 1862 και επαναλειτούργησε το 1875, ως διτάξιο, (καθώς δεν υπάρχουν στοιχεία για την περίοδο 1863-1874), γεγονός που επιβεβαιώνεται από την Επετηρίδα του Υπουργείου των εκκλησιαστικών και της δημόσιας εκπαίδευσης του 1907-1908, που αναφέρει ως «χρόνο συστάσεως» το 1873 και το χαρακτηρίζει «πλήρες». Στα αρχεία της Σπάρτης βρήκαμε μαθητολόγια του Γυμνασίου Καστανιάς, το οποίο λεγόταν «Ελληνικό σχολείο Καστανιάς» ή Σχολαρχείο, όπως το έλεγαν οι πατεράδες μας από το 1921 και μετά, όπου αναγράφονται το σχολικό. έτος 1921-22, 121 άρρενες μαθητές, οι οποίοι πληρώνουν εκπαιδευτικά τέλη σε δύο δόσεις (30,20 και 31,20 δρχ., με εξαίρεση τους άπορους μαθητές οι οποίοι δεν πλήρωναν). Από πληροφορίες μαθαίνουμε ότι για τη λειτουργία των σχολείων, ενοικιαζόντουσαν διάφορα οικήματα, όπως του Κουτσουμπού, απέναντι από του

Μελά (το οποίο χρησιμοποιήθηκε και σαν δημοτικό και σαν γυμνάσιο), του Κ. Ρεξίνη, πίσω-δεξιά από το σημερινό ξενοδοχείο, κ.τ.λ. Ένα διάστημα τα παιδιά που τελείωναν το Δημοτικό, πήγαιναν στο Γυμνάσιο της Σπάρτης μας αναφέρει η Χριστίνα Ανδριανού και μέχρι το σχολικό έτος 1955-1956, όπου κατασκευάστηκε το καινούργιο κτίριο αποκλειστικά για σχολική χρήση. Ο Σταύρος Καλαβρυτινός, από την Κονιδίτσα, ήταν από τους πρώτους μαθητές που φοίτησαν στο Γυμνάσιο Καστορείου μαζί με τους: Ανδριανόπουλο, Τσάκωνα, Αρκουδήλο, Μαλιάρο, την Κορτζή, την Πατσατζή από το Καστόρι, τον Ρασιά, τον Φιλιππόπουλο και τον Βαλάση από την Πελλάνα, τον Βουνάση από την Βορδώνια κ.τ.λ. Γυμνασιάρχης τότε ήταν ο κ. Λιαπέρδος και φιλόλογος η κ. Λαμπρινού. Το γυμνάσιο λειτούργησε σαν τριτάξιο και αργότερα έγινε εξατάξιο. Οι πρώτοι μαθητές τελείωσαν το γυμνάσιο στην Σπάρτη.

Για το Δημοτικό σχολείο, βρήκαμε στα Γ.Α.Κ.Νομού Λακωνίας 1) μαθητολόγια αρρένων από το 1900 μέχρι το 1940 με αριθμό μαθητών που κυμαίνεται από 191 το σχολικό έτος 1900-1901, μέχρι 276 το σχολικό έτος 1939-1940. Πρώτος διευθυντής του Δημοτικού σχολείου και επί σει-

ρά ετών, υπογράφει στα μαθητολόγια ο κ. Λουβής (μέχρι το 1937 με εξαίρεση τα έτη 1927-28 και 1928-29 όπου υπογράφει ο κ. Σιγαλός) και μέχρι το 1940 υπογράφει ο κ. Μπελίτσος. Από το 1926 το σχολείο γίνεται μεικτό και έτσι αγόρια κορίτσια φοιτούν μαζί. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι στα μαθητολόγια εκτός από το ονοματεπώνυμο των μαθητών, αναφέρεται και το επάγγελμα του πατέρα κάθε μαθητή. Μας εντυπωσιάζουν κάποια επαγγέλματα, όπως: δικολάβος (πρακτικός δικηγόρος σε κατώτερα δικαστήρια), διδάσκαλος (στο δημοτικό), ελληνοδιδάσκαλος (στο ελληνικό και το γυμνάσιο), σχολάρχης (στο σχολαρχείο), λεπτουργός (ευλουργός κομψοτεχνημάτων), υποδηματόπουλος (αυτός που πουλά υποδήματα), μυλωθρός (μυλωνάς), πανδοχέας, εργατικός, σαγματοποιός, τέκτων, φαρμακέμπορος,

και 2) ένα ανυπόγραφο έγγραφο (Ε.Κ.Π.37.2.78) με τίτλο: Ιστορία του διδακτηρίου του Δημοτικού Σχολείου Καστορείου, σύμφωνα με το οποίο η λειτουργία του άρχισε μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος από τον Τουρκικό Ζυγό και την κάθοδο των Καστανιών από την Καστανιά που βρισκόταν στον Ταΰγετο. Το πρώτο οίκημα που χρησίμευσε για σχολείο το δώρισε στην Εκκλησία κάποιος Καστανιώτης που ονομαζόταν Ψεύτης. Από τους πρώτους δασκάλους, (όπως αναφέρεται στο έγγραφο) ήταν ο Ψαλλίδας, ο Μέγας διδάσκαλος του Γένους (αυτή την πληροφορία δεν μπορέσαμε να διασταυρώσουμε). Το εκκλησιαστικό Συμβούλιο ενοικιάζει το οίκημα για δημοτικό σχολείο και έπαιρνε ενοίκιο. Το 1914 έγινε ανακαίνιση του κτιρίου με αξιόλογη βιβλιοθήκη και έτσι φημιζόταν

σαν ένα από τα καλύτερα οικήματα της εποχής το οποίο δυστυχώς κατεστράφη ολοσχερώς κατά τους χρόνους της κατοχής. Το δημοτικό σχολείο μεταφερόταν σε ακατάλληλα οικήματα και στις 11-6-51, σε γενική συγκέντρωση των κατοίκων αποφασίστηκε η καταβολή ερανικής εισφοράς η οποία μαζί με την σημαντικότατη συνδρομή των πατριωτών μας από την Αμερική και την βοήθεια του Κράτους είχε ως αποτέλεσμα "την κατασκευή του νέου μεγαλοπρεπούς διδακτηρίου Μέσης και Στοιχειώδους εκπαιδεύεως, εις ευρύχωρον γήπεδον προερχόμενον εκ δωρεάς της μεγάλης ευεργέτιδος Βασιλικής Παύλου Γεωργητούλου, ήτις το είχεν δωρήσει δι' ιδρυσιν νοσοκομείου, αργότερον δε

βλαχάκη, στον πρώτο όροφο (κάτω λειτουργούσε τσαγκαράδικο) και βρισκόταν λίγο πιο πάνω από το σημερινό βενζινάδικο του Λαμπτράκη. Ερχοντουσαν εκεί κορίτσια από τα γύρω χωριά (Καστρί, Σερβέικα, Βορδώνια, Αλευρού, Περιβόλια). Δασκάλα είχαν την κ. Γεωργία που είχε τέσσερα αγόρια. Εκείνη την εποχή κάποια κορίτσια έπασχαν από φυματίωση και είχαν κάνει το εμβόλιο. Τότε τα αγόρια πήγαιναν στο σχολείο της εκκλησίας. Αργότερα εκεί πήγαιναν μαζί αγόρια και κορίτσια. Από τον κ. Ξυδιά πληροφορούμαστε ότι ο πατέρας του το 1890, πήγαινε Δημοτικό, στο Μερεκούλεικο σπίτι στο Καμάρι (στη θέση που τώρα είναι το σπίτι του Ν. Νικολόπουλου και το 1895, μεταφέρθηκε στο οίκημα του Γ. Μενίδη, τωρινό σπίτι του Π. Ξυδιά.

Το σχολείο της Εκκλησίας, βρισκόταν απέναντι από το σπίτι του Σελενίκια κοντά στο βράχο. Ο Νίκος Ρουδί

δι' ιδρυσιν νοσοκομείου, αργότερον δε

✓ **Η Λακωνία παρουσιάζει το μεγαλύτερο ποσοστό φοίτησης, αλλά και τους υψηλότερους ρυθμούς αύξησης των ποσοστών φοίτησης**

✓ **Στη δεκαετία του 1860, πρέπει να ιδρύθηκε το πρώτο Ελληνικό σχολείο της Καστανιάς (Καστορείου) που λειτουργούσε με έξοδα των μαθητών τουλάχιστον από το 1834**

δια Βασιλικού Διατάγματος μετετράπη εις χώρον ιδιοκτησίας του Αστικού Σχολείου". Το σχολείο άρχισε να λειτουργεί το σχολικό έτος 1956-57

Από την Πολυτίμη Καλαβρυτινού, κόρη του Κων/νου Παπαθεοφίλοπουλου, ενενήντα εννέα χρονών σήμερα, μάθαμε ότι πήγε στο δημοτικό σχολείο, που δεχόταν μόνο κορίτσια. Το σχολείο λειτουργούσε στο οίκημα του

μελιώτης του Ιωάννου και η σύζυγός του Παναγιώτα, το γένος Σταυρόπουλου, μας είπαν:

"Το σχολείο αποτελείτο από δύο οικήματα και είχε μεγάλο προαύλιο χώρο με χαμηλό αλλά φαρδύ τοίχο γύρω- γύρω, γεμάτο κιστό. Τα παιδιά, πολλές φορές ανέβαιναν στο τοιχάκι και περπατούσαν πάνω του, παρά τις εντολές των δασκάλων να

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους - Αρχεία Νομού Λακωνίας

Οι φωτογραφίες προέρχονται από το αρχείο του Γιάννη Αρφάνη

Η Γαρυφαλλιά Ρουμελιώτη - Παπαδημητρακάκη είναι εκπαιδευτικός

Αριέρωμα στα χωρά μας Άνοιξη στο Λογκανίκο

Καθαρή Δευτέρα, 7 του Μάρτη απόγευμα, με πολύ κρύο, ανηφορίζουμε για τον Λογκανίκο. Είναι ένα χωρίο, που βρίσκεται στο Βορειοδυτικό άκρο της Λακωνίας με υπέροχη θέα προς την πεδιάδα του άνω ρου του Ευρώτα. Ο οικισμός είναι χτισμένος πάνω στις χαμηλές πλαγιές του Βουνού και απλώνει τις γειτονιές του κατά μήκος του δημόσιου δρόμου Μεγαλόπολης- Σπάρτης. Σημείο κομβικό καθώς ελέγχει τις διαβάσεις, που συμβάλλουν στην επικοινωνία της Λακωνίας με την Αρκαδία και τη Μεσσηνία. Στην είσοδο του Λογκανίκου από το δρόμο της Σπάρτης, βρίσκεται το αρχοντοχώρι της Κοτίτσας ή Κοτίτζας. Οι κάτοικοι της ασχολούνταν με το εμπόριο και την μεταξοκαλκοτροφία. Θύμα της θηριωδίας των Τουρκοαλβανών και της ληστοκρατίας των Κλεφτών, Αρματωλών και Τούρκων, καταστράφηκε και κάπκε τρεις φορές. Μπαίνουμε στο Λογκανίκο και κατευθυνόμαστε στο Κοινοτικό Γραφείο. Εκεί μας περίμενε ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Λεωνίδας Σουχλέρης, Αρχαιολόγος της ΛΘ' ΕΠΚΑ [Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων Αρκαδίας]. Απόφοιτος του Λυκείου Καστορείου και υπότροφος του Λαμπροδημητρόπουλου, μάς δήλωσε ότι η υποτροφία αυτή ήταν πολύ σημαντική για τις σπουδές του στο Πλανετιόπιμο των Ιωαννίνων. Ευγενής και πνευματώδης μάς μίλησε για την Παλαιολόγεια Καστροπολιτεία και τους Βιζαντινούς ναούς της, αλλά και για τη σημερινή κοινότητα και τους οικισμούς της: Κοτίτζα, την αρχοντισσα της Β. Δ. Λακεδαίμονος, τα Βεργαδαίκα, το Κυπαρίσσι, τα Μπουζαναίκα και τα Γιακουμαίκα. Πολύ κοντά Βρίσκονται οι πηγές του Ευρώτα, μια ειδυλλιακή τοποθεσία με πυκνή βλάστηση και τρεχούμενα νερά και οι ιστορικές Μονές του Αγίου Γεωργίου της Ρεκίτσας, της Γέννησης της Θεοτόκου στο

Αμπελάκι, που εντάσσονται όμως στα γεωγραφικά όρια της Αρκαδίας (από το 1913) αλλά και της Θεοτόκου του Μπουραφαλαισίας] και του Αγίου Νικολάου Καλτεζών.

Το χωρίο, σήμερα, έχει 550 μόνιμους κατοίκους. Έχει Δημοτικό σχολείο, Νηπιαγωγείο, Αγροτικό ιατρείο και ταχυδρομείο. Οι κάτοικοι ασχολούνται κυρίως με οικοδομικές εργασίες και με την γεωργία και ιδιαίτερα την καλλιέργεια της ελιάς. Όμως η μεγάλη ζημιά που έχει υποστεί το αρδευτικό δίκτυο του Λογκανικώτου κάμπου (από 15 έως το 18χλμ.) λόγω των έργων του νέου αυτοκινητόδρομου Λεύκτρου[Λεοντάρι] - Σπάρτης, έφερε σε απόγνωση τους κατοίκους καθώς παταγάδως ήταν η αποτυχία των αποζημιώσεων των αρδευόμενων αγροτεμαχίων των κατοίκων από το Κράτος. Τα οικονομικά προβλήματα της περιοχής επιδεινώθηκαν και με την πολύ χαμηλή τιμή του λαδιού αλλά και τις άσχημες καιρικές συνθήκες, που δεν βοηθούσαν καθόλου την βελτίωση της παραγωγής. Οι κάτοικοι ζητούν την αποκατάσταση του αρδευτικού δίκτυου του κάμπου, ώστε να αυξηθούν οι νέοι αγρότες, να καλλιεργηθεί ο κάμπος και να διοχετευτούν τα προϊόντα μέσω του κόμβου στις αγορές της Αθήνας και των μεγάλων πόλεων της Πελοποννήσου. Σε μικρή κλίμακα αναπτύσσεται η Μελισσοκομία, στην οποία επιδίδονται οι κ.κ. Σωτήρης Κουντάνης, Αθ.Πανταζόπουλος και ο οικογ.Παπαδόγιαννην. Κάποιοι νέοι αγρότες έχουν στραφεί στην εκτροφή σαλιγκαριών, αλλά και στη βιολογική καλλιέργεια της ελιάς. Ένα εισόδημα για τους κατοίκους προέρχεται από τα κάστανα, τα καρύδια και τα αμύγδαλα. Ένα εργαστήριο φύλλου κρούστας και κανταϊφιού λειτουργεί υπό τον κ. Παναγιώτη Χριστόπουλο και πέντε παντοπωλεία.

Η ανεργία μαστίζει όσους εργάζονται

στην οικοδομή και στο εργοστάσιο της ΔΕΗ στη Μεγαλόπολη [το κάρβουνο είναι κείριστος ποιότητας, οι μονάδες είναι παλαιές και η λειτουργία τους θα σταματήσει για λόγους περιβαλλοντικούς]. Το 2012 θα λειτουργήσει η Μονάδα της ΔΕΗ με φυσικό αέριο]. Εργάτες από 20 οικογένειες εργάζονται στις μεγάλες σωστικές ανασκαφές, που διεξάγονται από τις αρχαιολογικές υπηρεσίες

της Σπάρτης και της Τρίπολης[ΛΘ' ΕΠΚΑ, Ε' ΕΠΚΑ, 5^η ΕΒΑ και 25^η ΕΒΑ] στο πλαίσιο του έργου του νέου αυτοκινητόδρομου, αλλά και στα έργα ανάδειξης του Βιζαντινού κάστρου του Λεονταρίου. Μετρούν

ίδιο δύο χρόνια απασχόλησης με ένσημα και ελπίζουν να συνεχίσουν να εργάζονται και σε άλλες ανασκαφές[έργο Φυσικού Αερίου], γιατί πλέον έχουν αποκτήσει την ειδικότητα του ειδικευμένου εργάτη ανασκαφών αρχαιολογίας. Ως προς την εύρεση εργασίας αρνητικό είναι το γεγονός ότι στην κατασκευή του νέου αυτοκινητόδρομου δεν απασχολούνται κάτοικοι και εργολαβικά μπχανήματα από την περιοχή του Λογκανίκου.

Στο Δημοτικό Σχολείο φοιτούν 20 μαθητές. Έχουν καθηγητή Πληροφορικής και δάσκαλο ενισχυτικής διδασκαλίας. Στο Νηπιαγωγείο όμως, φέτος, μόλις το Μάρτιο αναπληρώθηκε η νηπιαγωγός, που αποχώρησε το Σεπτέμβριο λόγω εγκυμοσύνης.

Στο Λογκανίκο θα συναντήσεις ανθρώπους όμορφους και καλοσυνάτους. Θα ξαποστάσετε και θα απολαύσετε καλό φαγητό στα καφενεία-ταβέρνες των: Ιωάννη Κουντάνη, Αντώνη Μακρί και για μόνο το Καλοκαίρι στους Ηλία Βλάχο και Χρίστο Μάρκο. Επίσης υπάρχουν τα καφενεία των κ.κ. Κωνσταντίνου Σαραντάκη και Ευθύμιου Παπαναστασίου αλλά και το Μπαρ του Λεωνίδα Αθ.Πανταζόπουλου.

Πολλές είναι οι πολιτιστικές εκδηλώσεις και τα πανηγύρια στη μικρή αυτή κοινωνία. -Το αποκριάτικο γλέντι την τελευταία Κυριακή των Αποκρεών [της Τυρινής], από το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων. -Της Ζωοδόχου Πηγής, από το Σύλλογο Λογκανικιών Σπάρτης «Η Βελεμίνα». Του Αγίου Πνεύματος στην Αγία Τριάδα, από όπου μπορεί κανείς να θαυμάσει τη χαράδρα του κείμαρρου Κοτιτσάνη με τον αποσχισμένο μετέωρο βράχο του Κουφόγκρεμου. Διοργανώνεται από το Σύλλογο Βεργαδαίκων «Άγιος Νικόλαος». Πρόεδρος ο κ. Κ. Σ.. Βέργαδος.

Στις 20 Ιουλίου, του Προφήτη Ηλία, από την Α. Ε. Λ [Αθλητική Ένωση Λογκανίκου]. Η Α. Ε. Λ. Βρίσκεται στη Β καπηγορία με 28 Δελτία – τα 26 με νέους από το Λογκανίκο- και χωρίς επιχορηγήσεις. Ο Ατρόμπος Περιστερίου έκανε χορηγία στο Γήπεδο τα πλαστικά καθίσματα και ο κ. Ιωάννης Δημάκης, Μηχανολόγος- Ήλεκτρολόγος, εκπόνησε δωρεάν τη μελέτη για τον πλεκτροφωτισμό του . Της Παναγίας, 15 Αυγούστου, από το Σύλλογο Βεργαδαίκων «Άγιος Νικόλαος». Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Λογκανίκου με Πρόεδρο τον δάσκαλο κ. Αθανάσιο Πανταζόπουλο έχει δημιουργήσει την ιστοσελίδα loganikos.gr με την πολύτιμη συμβολή των κ.κ. Γεώργιο Παναγιωτόπουλο και Λεωνίδα Σουχλέρη.

Στο Λογκανίκο υπήρχε στη δεκαετία του '90 έως και το 2004 ο Σύλλογος Βαρελοφρόνων και Χουσιαφίτων [από τη λέξη χουσιάφι=κρύο], με έντονο διονυσιακό χαρακτήρα, του οποίου την επαναδραστηριοποίησε περιμένουμε.

Πηγαίνουμε με τον κ. Σουχλέρη στο καφενείο του κ. Ευθυμίου Παπαναστασίου, όπου μας κέρασαν καφεδάκι και συζήτησαμε με τους θαμώνες. Είναι ο Ηλίας Μπουζιάνης, ο Γεώργιος Ηλία Μάρκος, ο Γραμματέας της Α. Ε. Λ. Νίκος Μπουζιάνης, ο οποίος μάς χάρισε το Ημερολόγιο της Ομάδας για το 2011. Κάθε φύλλο του και μια ιστορική στιγμή της ομάδας, αλλά και στιγμότυπα από την κοινωνική και πολιτιστική ζωή των κατοίκων του Λογκανίκου. Στο Δημοτικό Σχολείο φοιτούν 20 μαθητές. Έχουν καθηγητή Πληροφορικής και δάσκαλο ενισχυτικής διδασκαλίας. Στο Νηπιαγωγείο όμως, φέτος, μόλις το Μάρτιο αναπληρώθηκε η νηπιαγωγός, που αποχώρησε το Σεπτέμβριο λόγω εγκυμοσύνης.

Στο Λογκανίκο θα συναντήσεις ανθρώπους όμορφους και καλοσυνάτους. Θα ξαποστάσετε και θα απολαύσετε καλό φαγητό στα καφενεία-ταβέρνες των: Ιωάννη Κουντάνη, Αντώνη Μακρί και για μόνο το Καλοκαίρι στους Ηλία Βλάχο και Χρίστο Μάρκο. Επίσης υπάρχουν τα καφενεία των κ.κ. Κωνσταντίνου Σαραντάκη και Ευθύμιου Παπαναστασίου αλλά και το Μπαρ του Λεωνίδα Αθ.Πανταζόπουλου. Κανονικά οι καφενεία της Βλάχας και της Χριστόπουλος Λεωνίδας και Μπουζιάνης Νικόλαος. Ο πατριώτης τους Νικόλαος Ανεμουδούρηγάντης είναι καθηγητής Μουσικής και διδάσκει στο Μουσικό Σχολείο Ιλίου, στην Αθήνα. Ο Λογκανίκος, όπως και τα άλλα χωριά, μετά τον πόλεμο γνώρισε την μετανάστευση και την αστυφιλία λόγω των άσχημων κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών συνθηκών. Όμως τα παιδιά του διέπρεψαν στα πέρατα της γης και ολόένα επιστρέφουν και τον ευεργετούν. Γιατί, όπως διαβάζω και στο Ημερολόγιο της Α. Ε. Λ., «Τα χωριά μας δοξάζονται όσο η αγάπη και η μνήμη των ανθρώπων τα κρατάνε ζωντανά. Έπειτα, σαν πάφουν να τα νοιάζονται, ερημώνουν ή απομένουν ερείπια...».

Ε. Βλαχογιάννη, Β. Κεμερίδου

Ευχαριστούμε για τις πληροφορίες, τον κ. Λεωνίδα Σουχλέρη και την κ. Αλεξάνδρα Σωτηροπούλου.

ΠΦΛΥΔΕΥΚΗΣ

Αριέρωμα στα χωρά μας

Η καστροπολιτεία του Λογκανίου

Στο Λογκανίο, την Υστεροβυζαντινή περίοδο (1261-1460μ.Χ.), άκμασε η σημαντική, ομόνυμη οχυρή πολίχνη. Με την επικράτηση των Ελλήνων του Μυστρά στην νότια Αρκαδία (Νίκλι, Βελιγοστή, Καρύταινα) στα τέλη του 13ου αιώνα, ο Λογκανίκος αποκτά στρατηγική και γεωπολιτική σημασία για τον αγώνα των Βυζαντινών για την επανάκτηση του Μοριά από τους Φράγκους.

Στο τελευταίο τέταρτο του 13ου αιώνα κτίζεται από τους Έλληνες το κάστρο (Εικ.1) και το 1375 το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου (Εικ.2). Ανάμεσα στα δύο αυτά σημεία αναπτύχθηκε ο οικισμός.

Το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου.

Στο καθολικό του μοναστηρίου, στο ανακουφιστικό τόζο πάνω από την νότια θύρα, είναι γραμμένη η κτητορική επιγραφή π οποία και αποτελεί μια πολύ σημαντική γραπτή μαρτυρία για την ιστορία του Λογκανίου, για το Δεσποτάτο του Μυστρά αιλλά και για το Βασιλικό οίκο των Παλαιολόγων.

Η επιγραφή αναφέρει τα εξής:

«ΛΗΓΕΡΘ ΕΚ ΒΛΘΡΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΗΘΕΙ Ο ΠΑΝCΕΠΤΤΟC ΚΑΙ ΘΕΙΟC ΝΑΟC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΖΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟC ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΕΟΦΟΡΟΥ

ΔΙΑ ΣΥΝΕΡΓΙ (AC) ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΟΘΟΥ ΠΟΛΛΟΥ ΠΑΠΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ [ΙΕΡΕΟC] ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟΥ ΤΟΥ ΚΟΥΡΤΕΘΗ ΚΑΙ ΤΗC M (HT)P [O]C ΛΥΤΟΥ ΜΑΡΘΑC ΜΟΝΑΧΗC ΚΑΙ ΤΗC ΣΥΜΒΙΟΥ ΛΥΤΟΥ ΑΝΗC ΚΑΙ ΤΩN ΤΕΚΝΩN ΛΥΤΩN. ΚΑΙ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗC ΜΟΝΑΧΗC ΤΗC ΛΔΕΡΦΗC ΛΥΤΟΥ ΚΑΙ

ΣΕΒΑСΤΟΥ ΤΣΑΛΟΥCΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΛΕΚΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗC ΣΥΜΒΙΟΥ ΛΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩN ΤΕΚΝΩN ΛΥ [ΤΩN]. [Επ]I ΤΗC ΒΑΣΙΛΕI [AC] ΤΩN ΕΥCΕΒΕΣΤΑΤΩN ΒΑΣΙΛΕ (WN) ΚΑΙ ΦΙΛΟΧΡΙCΤΩN ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗC

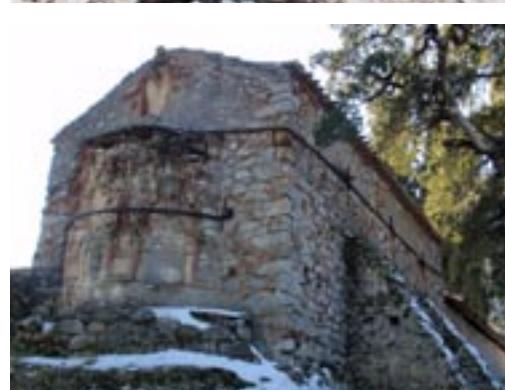
ΤΩN ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΩN ΚΑΙ ΤΩN ΕΥCΕΒΩN ΔΕΣΠΟΤ (WN) ΗΜΩΝ M [Α]ΝΟΥΗ ΚΑΙ ΜΑΡΙ [AC] ΤΩN ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗ [ΝΩΝ].
ΕΤ (ΟΥC)
ΣΤΩΠΠ' (1374/75μ.Χ.)

Ο δεύτερος τίτλος, που συνοδεύει τον Γεώργιο Πελεκάση, είναι αυτός του «Τσ [ζ]ασύσιου». Αποτελεί στρατιωτικό αξιώμα που υιοθετήθηκε τον 12ο αιώνα στην Κωνσταντινούπολη και στη συνέχεια και στην αυτοκρατορία της Νίκαιας σε αντικατάσταση του αυλικού αξιώματος του «Βασιλικού Μανδάτρος». Στο στρατό, ο κάτοχος του ήταν αξιωματικός και διοικούσε τη φρουρά του κάστρου. Στο παλάτι, την Παλαιολόγεια περίοδο, ο Ζασύσιος υπήρχε αυλικός αξιωματούχος, υφιστάμενος του «Μεγάλου Πριμικρίου» και κατείχε την τριακοστή έβδομη θέση στην αυλική ιεραρχία.

Ο στρατιωτικός τίτλος του Τσαουσίου αντικαποπρίζει τόσο τα πολεμικά γεγονότα στην Πελοπόννησο μεταξύ Ελλήνων και Φράγκων, όσο και τις επανειλημμένες στάσεις των τοπαρχών εναντίον του Δεσπότη (πολιτικός τίτλος) Μανουήλ Καντακουζηνού. Οι ανταρσίες αυτές πότε είχαν αιτία την κοντόφθαλμη άρνηση πληρωμής φόρου για την οχύρωση του δεσποτάτου, και πότε πρόερχονταν από την υποκίνηση των Παλαιολόγων, αντίπαλη οικογένεια των Καντακουζηνών, που είχαν εκθρονίσει εν τω μεταξύ την αυτοκράτορα Ιωάννη ΣΤ'. Καντακουζηνό (το 1357μ.Χ.) και θίβελαν να διώξουν από τις επίκαιρες θέσεις τους γιους του.

Το 1375, που εγκαινιάζεται το καθολικό του μοναστηρίου του Αγίου Γεωργίου, Βρισκόμαστε στα τελευταία έτη της μακρόχρονης δεσποτείας του Μανουήλ Καντακουζηνού (1348-1380), όπου ο τόπος γνωρίζει κάποια ποσικία και ευμετά. Σπιτοπέριό αυτή τόσο στο Μυστρά όσο και στην ευρύτερη περιοχή (Λεοντάρι, Αγριακόνα, Βρέστενα, Σελλασία, Βέρροια, Επιδαυρός Λιμπράς) ανεγείρονται και φέρουν διάκοσμο υψηλής τέχνης, αρκετά ναϋδρια.

Η μάρξη του φρουρίου στο Λογκανίο (Εικ.3), η αναφορά στους δωρητές αλλά και η ίδρυση του μοναστηρίου φανερώνει την ίδρυση ενός πολίσματος το οποίο ενισχύθηκε με την εγκατάσταση οικογενειών από την ντόπια αριστοκρατία του δεσποτάτου. Τα εξόδα για την ίδρυση του μοναστηρίου αναλαμβάνουν οι δύο οικογένειες,

Αριέργα στα χωρά μας

ενώ η αδελφόπτη του γυναικείου μοναστηριού στελεχώνεται και από μέλη της οικογένειας του Β.Κουρτέση, τη χήρα μητέρα του Μάρθα, μοναχή και την αδερφή του Μαγδαληνή. Οι δύο αυτές γυναίκες θα πρέπει να είναι και η αιτία της χορηγίας, ενώ η απόφασή τους να δώσουν τον όρκο του μοναχισμού και ιδιαίτερα για την μπέρα του ιερέα Κουρτέση, θα πρέπει να σχετίζεται με τη χρεία της, η οποία αναφέρεται στην κτητορική επιγραφή. Βέβαια και η προχωρημένη πλοκία της Μάρθας θα αποτέλεσε σημαντικό λόγο για την επιλογή της, την οποία στήριξε και ο κόρη της Μαγδαληνή ακολούθως τη μπέρα της.

Στο καθολικό του Αγίου Γεωργίου το εικονογραφικό πρόγραμμα των εκκλησιών δείχνει τόσο την άρτια κατάρτιση των ζωγράφων, όσο και την πιστή μεταφορά εικονογραφικών προτύπων από το Μυστρά, γεγονός, που δείχνει και το ρόλο των δωρητών στη διακόσμηση του ναού, οι οποίοι και θα πρέπει να αναζήτησαν ζωγράφους καταρτισμένους στα εργαστήρια του Μυστρά.

Θα πρέπει ακόμα να επισημάνουμε ότι απόγονος των παραπάνω δωρητών, ο Ιωάσαρ Πελεκάσης το 1714 υπήρξε και πάλι δωρητής, στο καθολικό του μοναστηριού του Αγίου Γεωργίου Ρεκίτσας στο δυτικό Ταύγετο, το οποίο αποτελούσε μετόχι του Αγίου Γεωργίου Λογκανίου, ενώ γόνος της ίδιας οικογένειας υπήρξε και ο Προκόπιος Πελεκάσης, ο οποίος διετέλεσε Μητροπολίτης Σμύρνης (1770-1785) και Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1785-1789).

Ο Λογκανίκος μέσα από το περιπτικό έργο του Εβλιγιά Τσελεμπή (17ος αι.)

Ο υστεροβυζαντινός οικισμός του Λογκανίου, με το οχυρό στην κορυφή του βράχου της Κανθαράς, δεσπόζει στις υπώρειες του Ταύγετου, μέσα στα έλατα, με υπέροχη θέα προς την πεδιάδα του άνω ρου του Ευρώτα, όπου εκρέουν οι αέναες πηγές του αρχαίου ποταμού. Ο οικισμός έχει κτιστεί σε μια ιδιαίτερη φυσικού κάλλους περιοχή και σε κομβικό σημείο, καθώς ελέγχει τις διαβάσεις, που συμβάλλουν στην επικοινωνία της Λακωνίας με την Αρκαδία και τη Μεσσηνία. Παράλληλα, εποπτεύει όλη τη Βόρεια λεκάνη του Ευρώτα, την Πελλάνα και τη Σελλασία νότια, και την Τσελεμπή και τη Σκιρίτιδα βόρεια και ανατολικά.

Εκτενής περιγραφή του οικισμού με το κάστρο, τις εκκλησίες και τα σπίτια κάνει στα μέσα του 17ου αιώνα ο Θωμανός περιπηγής Εβλιγιά Τσελεμπή. Βαθμοφόρος στο σώμα των σπαχίδων, διανούμενος της εποχής, επίσημος ιστοριογράφος του οθωμανικού κράτους της εποχής εκείνης, διπλωμάτης, έχοντας ακόμα και τον τίτλο του Nalz (σοφός), ταξιδεύει ως πολεμιστής, αλλά και ως μουεζίνης και ως σύμβουλος, που η γνώμη του λαμβάνεται πάντοτε υπόψη από τις κατά τόπους διοικητικές και στρατιωτικές αρχές του οθωμανικού κράτους. Ταξίδεψε επί 40 χρόνια και επισκέφτηκε την Αίγυπτο, τη Μέκκα, την Περσία, τη Μικρασία, Κριμαία, Μολδαβία, Αυστρία, Δανία, Ολλανδία και Σουηδία. Η εποχή κατά την οποία ταξίδευε ο Εβλιγιά συμπίπτει με τη μεγάλη ακμή της οθωμανικής αυτοκρατορίας, όταν οι τούρκικες στρατιές απειλούσαν την καρδιά της Ευρώπης.

Το καλοκαίρι του 1668, ένα χρόνο πριν τη ληξη του τουρκοβενετικού πολέμου (1644-1669) και την κατάληψη του Χάνδακα της Κρήτης από τους Οθωμανούς, κατευθύνθηκε στην Πελοπόννησο.

Μετά την Κόρινθο και την Πάτρα έφθασε στην Καλαμάτα και από εκεί προχώρησε στο Μυστρά διαμέσου του Λεονταρίου και του Λογκανίου. Στο περιπητικό του έργο σημειώνει για την περιοχή του Λογκανίου τα ακόλουθα:

«...Απόδω [το Λεοντάρι], έπειτα από τρίωρα πορεία προς την κατεύθυνση της Μέκκας, περνώντας από γκρεμούς, φτάσαμε στο φρούριο του Λογκανίου. Είχε κτιστεί το... από έναν άπιστο Έλληνα πού λεγόταν Λογκανί... Ο σουλάτανος Μανούσι, θασιλίας της Ανδαλουσίας και Αφρικής, αφού κατάκτησε τη Κρήτη, έπειτα κατέκτησε κι αυτό το φρούριο... Το μόνο που έμεινε είναι ένας πύργος που είναι στραμμένος προς την ανατολή. Τώρα δεν κατοικεί κανένας στο φρούριο. Εδώ οι κάτοικοι της Κάτω Πόλης κρύβουν το έχει τους, για να το προφύλαξουν από τους άπιστους της Μάνης. Δεν υπάρχουν σπίτια ούτε τίποτα άλλο. Κάθε θράδιο πέντε οπλοφόροι φυλάνε την κάτω από το φρούριο πόλη. Αν κάνουν οποιαδήποτε κίνηση οι άπιστοι της Μάνης, τότε αυτοί μπορούν να ειδοποιήσουν με φωτείς και τουφεκίές. Στα γύρω χωριά υπάρχουν πολλοί οπλισμένοι, έτοιμοι να προφύλαξουν την κωμόπολη του Λογκανίου».

Συνεχίζοντας την περιγραφή του μαρτυρεί για το Λογκανίκο τα εξής: «...Βρίσκεται μέσα σε κοιλάδες και λόφους και βράχια. Νομίζει κανείς ότι πρόκειται για κοιλάδες και γκρεμούς της κόλασης. Υπάρχουν επάντη καταστήματα και πεντακόσια στενά και κεραμιδοσκέπαστα σπίτια, πού βρίσκονται μέσα σε δάσος. Έχει πέντε γειτονίες. Σε κάθε σπίτι υπάρχει νερό και μύλος. Υπάρχουν έντεκα εκκλησίες γιατί οι περισσότεροι κάτοικοι είναι άπιστοι. Και οι μουσουλμάνοι ακόμη, έχουν αλλάξει την πίστη τους. Το κλίμα και το νερό είναι θαυμάσια, γι' αυτό και οι άνθρωποι είναι όμορφοι. Όλοι επεξεργάζονται το μετάξι. Αυτόν τον καιρό έχουν πάρει τα Βουνά εξαιτίας μιας επιδημίας. Στην πόλη έχουν μείνει μόνο εκατό άνθρωποι... Το φρούριο υπάγεται στη δικαιοδοσία του μπέτου του σαντζακού του Μυστρά. Συνεχίζοντας το δρόμο μας περάσαμε από τα χωριά Αγανά, Kokicse, Agoryan, Alarozí, τα οποία βρίσκονται στις πλαγιές των Βουνών της Μάνης. Αφού πορεύομε τέσσερις ώρες, φτάσαμε στο περιλάπτο φρούριο του Μυστρά». Η περιγραφή του Θωμανού Εβλιγιά Τσελεμπή επιβεβιώνεται από τα σημερινά αρχαιολογικά δεδομένα, αφού στην σημερινή κοινότητα Λογκανίου εντοπίζονται το οχυρό, αρχιτεκτονικά λείψανα οικιάς, πυργόσπιτων (Εικ.4) αλλά και αρχαιολογικές και ιστορικές μαρτυρίες για τους έντεκα ναούς (Εικ.5) της Παλαιολόγειας περιόδου (1261-1460).

Οι μαρτυρίες του Εβλιγιά Τσελεμπή είναι σημαντικές, καθώς αποκαλύπτουν την οικιστική και δημογραφική κατάσταση του Λογκανίου στα μέσα του 17ου αιώνα, λίγα χρόνια πριν την έλευση των Βενετών στη Μοριά. Το μέγεθος των 500 οικιών, που παραδίδει, μολονότι είναι συμβατικό, δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα και με βάση τον οικογενειακό συντελεστή 4 επιτρέπει τον υπολογισμό του πληθυσμού σε 2.000 ψυχές. Πρόκειται για αξιόλογη πληθυσμιακή συγκέντρωση, ανάλογη με αυτή τη γειτονικό Λεοντάρι, όπου αναφέρονται 300 μισογκρεμισμένα σπίτια, καθώς και στα χωριά Αγιαβάς (Άγιος Βασίλειος Λογκανίου), Κοκίτσα (Κοκίτζα), Αγόριαν και Αλαρόζη, όπου περιλαμβάνονται 400 σπίτια.

Ο Λογκανίκος αποτελούσε έδρα Βοεβόδα

με στρατιωτική φρουρά για τη συστηματική φύλαξη του πύργου στο οχυρό, αλλά και για τον έλεγχο των δερβενιών του ΒΑ. Ταύγετου αλλά και της Μυστριώτικης στράτας. Υπάρχουν επάντη καταστήματα και οι κάτοικοι ασχολούνται με τη μεταξόσκωλκοτροφία και την επεξεργασία του μεταξού και, παρόλο που οι περισσότεροι έχουν καταφύγει στο Βουνό, εξαιτίας της επιδημίας πανώλης, στον οικισμό παραμένουν 100 κάτοικοι μαζί με τον Βοεβόδα για την προστασία των περιουσιών και των οικιών, μέχρι να περάσει η επιδημία.

Εντυπωσιακή είναι η περιγραφή του φυσικού κάλλους της περιοχής, με τα πυκνά δάσα και τα βραχώδη εξάρματα των κλιμάνων του Βουνού, που φαντάζουν στα μάτια του Εβλιγιά σαν «...κοιλάδες και γκρεμούς της κόλασης». Οι ευεργετικές ιδιότητες του δάσους, σύμφωνα με τον Θωμανό περιπηγή, έχουν ως αποτέλεσμα «το κλίμα και το νερό να είναι θαυμάσια, γι' αυτό και οι άνθρωποι στο Λογκανίκο είναι όμορφοι».

Ο Λογκανίκος από την Β' Βενετοκρατία (1690-1715) έως και την Ανεξαρτησία της Ελλάδος

Στα τέλη του 17ου αιώνα, η δημοκρατία της Βενετίας βγαίνει νικήτρια στους αμυντικούς της πολέμους με αντίπαλο την Θωμανική αυτοκρατορία, αποσύντας της επιπλέον, μετά την απώλεια του Χάνδακα (Ηράκλειο) της Κρήτης, την Πελοπόννησο. Η χερσόνησος του Μοριά οργανώνεται στρατιωτικά, διοικητικά και εκκλησιαστικά. Με τις ανωτέρω ρυθμίσεις οι κοινότητες της Βόρειας Λακεδαίμονας και την κώμη του Λογκανίου και της Κοτίτσας συμμετέχουν ενεργά στα οικονομικά και κοινωνικά δρώμενα της εποχής. Στις 9 Μαΐου 1694 (νέο ημερολόγιο) κατά τη διάρκεια της Β' Βενετοκρατίας (1687- 1715), οικογένειες από το Λογκανίκο, συμμετέχουν στις διεργασίες ιδρύσεως κοινότητας της Λακεδαιμονίας- ιδρυσης ενός κλειστού Συμβουλίου cittadini. Η κοινότητα των κατοίκων της περιοχής του Μυστρά, ιδρύθηκε υπότερα από αιτίου προς την καταστικότητα Maríno Michiel. Από το Λογκανίκο συμμετέχουν οι οικογένειες Guma (Γκούμα/Ζαχαρόπουλος) και Longaniciotti (Λογκανικιώτη), που αντιπροσωπεύονταν με δύο μέλη στη κάθε μία.

Στις 18 Δεκεμβρίου 1696 παρεχωρίθησαν, κατά διαταγή του εξοχότατου Γενικού Προβλεπτού Αγκοστίν Σαγκρέντο, αγαθά ιδιοκτησίας του δημοσίου (γαίες, αρμέλια, δένδρα κ.λ.π.) "που υπάρχουν στα χωριά Λογκανίκο και Αγία Ειρήνη, νοικιασμένα τώρα προς 374 ρεάλια" σε οικογένειες από τη Γιάννενα.

Το 1698 κατά την επιβολή αγγερείας, στην Provincia di Lakonia για τα οχυρώματα έργα του Ισθμού της Κορίνθου, το κομπάρτο, γιά τους οικισμούς Λογκανίκου, Αγία Ειρήνη, Κοτίτζα, Βουτούχης και Τονγκόζενα, είναι δέκα εργάτες. Το ίδιο έτος η Κοτίτζα (Cotizza) και ο Λογκανίκος (Longaniko) συμμετέχουν και στη συντήρηση του ιππικού των δραγόνων.

Στις 8 Ιουνίου 1699 εισπράχθηκαν από το "Λογκανίκο" 1.569,10 λίρες από τους Βενετούς γιά τις εργασίες οχυρώσεως στην Κορίνθο με οφειλόμενο ακόμα ποσό 350,16 λίρες. Από την Κοτίτζα (-τσα) είχε δοθεί το ποσό των 1.119,16 λιρών.

Στις 26 Μαΐου 1700 για τη δεκάπτη περιοχής που οριζόταν από τα χωριά Κοτίτσα, Λογκανίκο,

Αγία Ειρήνη και Βουτούχης, μετά από δημόσιος πλειστηριασμό, ορίστηκε το Βα. Ταύγετο στην ανατολή της Ρίζας, περιλαμβάνονται και αυτοί του Λογκανίκου και της Κοτίτζας. Τα εννέα χωριά της Ρίζας, εκπροσωπούνται στο έγγραφο με άνισο αριθμό, δίνοντας στην πρωτοκαθεδρία με τέσσερις αντιπροσώπους, ενώ το Λογκανίκου με τρεις.

Σε έγγραφο, με ημερομηνία 22 Οκτωβρίου 1789, ανάμεσα στους οικισμούς του ΒΑ Ταύγετο που ήταν πού πολλούς συγκροτούν τα χωριά της Ρίζας, περιλαμβάνονται και αυτοί του Λογκανίκου και της Κοτίτζας. Τα εννέα χωριά της Ρίζας, εκπροσωπούνται στο έγγραφο με άνισο αριθμό, δίνοντας στην πρωτοκαθεδρία με τέσσερις αντιπροσώπους, ενώ το Λογκανίκου με τρεις.

Στην περιοχή του Λογκανίκου το 1826 συγκρετίται έλληνικό στρατόπεδο από τον Νικήτα Σταματέλουπο (Νικητάρα), τον Α. Κολοκοτρώνη και τον Γεώργιο Γιατράκο. Πάρα πολλά μέλη οικογενειών από το Λογκανίκο συμμετέχουν ενεργά στης πολεμικές επιχειρήσεις. Η μελέτη, που εκδόθηκε το 2009 από τον Καθηγητή του Πανεπιστημίου Καρδίτσας Αντώνιο Καλλίνικο, έδειξε ότι η πληθυσμός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 αποτελείται από την καθηγητή της Επανάστασης του 1821, το Μονάχο (Μονάχος Μουστάκης, Χ. Γ. Ιατρού, Ο Γεώργιος Θεοφιλόπουλος και ο Χ. Σταθόπουλος). Το 1835 με τη διοικητική διαίρεση του νομού Λακωνίας (ΒΔ.9/21.3.1835) η Βόρεια Λακεδαίμονα χωρίστηκε σε τέσσερις Δήμους: Βορδόνιας, Καστορίου, Πελλάνης και Βελαμίνης. Η κοινότητα Λογκανίκου υπήρχε έδρα του Δήμου Βελαμίνης, ο οποίος το 1840 ενσωματώθηκε με το Δήμο Πελλάνης. Στο Δήμο Βελαμίνης ανήκαν τα χωριά: Λογκανίκος, Αγίας Βασιλείας, Βουτούχη, Αγόριαν, Ρεγκόζενα, Κοτίτζα, Μέραγα (Τζαμιά) και Μαριτέσκα. Πρότοις Δήμαρχος Βελαμίνης υπήρξε ο Δ.Κ. Κωνσταντόπουλος και ταμίας ο Γ.Θ.Ιατρού.

Ο ιστορικός και αρχαιολογικός πλούτος του Λογκανίκου θα μπορούσε να αποτελεστεί πηγή απειλής για την

Δράσεις - Ειδήσεις - Πληροφορίες

Στα μέσα του Μάρτη, τα παιδιά της Ομάδας ελληνικού παραδοσιακού χορού του Πολιτιστικού Συλλόγου ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ, ζωντάνεψαν τον ουρανό του Καστορείου πετώντας δύο πολύχρωμα αερόστατα.

Αν και τα αερόστατα βάζουν έντονα τη σφραγίδα τους στα δρώμενα της αποκριάς στο Νομό Λακωνίας, ποτέ δεν καταφεραν να φτάσουν μέχρι το χωριό μας. Την περασμένη χρονιά, δυο μήνες πριν τις Αποκριές, ο δάσκαλός μας, μάρτιος μήλησε για το έθιμο. Σε λίγες μέρες, χάρη στη βοήθεια του ΠΟΛΥΔΕΥΚΗ, το χαρτί αφήσ, η κόλλα και όλα τα απαραίτητα υλικά έφτασαν και οι εργασίες ξεκίνησαν.

Ο στόχος μεγάλος και φιλόδοξος. Το έθιμο άγνωστο. Όμως μέρα με τη ΓΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

μέρα το ενδιαφέρον των παιδιών, που πήραν μέρος στην πραγματοποίηση του ονείρου, γινόταν όλο και πιο μεγάλο. Η συμμετοχή παιδιών αλλά και μεγάλων που παρακολούθησαν τη διαδικασία από κοντά, έδωσε ζωή στο Δημοτικό Σχολείο, που μας φιλοξένησε για τρία Σαββατοκύριακα.

Όμως υπολογίσαμε φαίνεται χωρίς τον ξενοδόχο. Οι καιρικές συνθήκες δεν μας επέτρεψαν να πετάξουμε το μοναδικό αερόστατο που κατασκεύασαμε πέρσι. Επανήλθαμε όμως φέτος και, λίγο πριν τις Αποκριές, ένα δεύτερο αερόστατο κατασκευάστηκε, αυτήν τη φορά πιο γρήγορα, αφού την τέχνη την ξέραμε κολά.

Τις μέρες της φετινής Αποκριάς, αρχικά φάνηκε πως ο καιρός θα μας τα

χάλαγε ξανά, αλλά εμείς δεν το βάλαμε κάτω. Έτσι δύο εβδομάδες μετά τις Αποκριές το όνειρο έγινε πραγματικότητα, μπροστά στο Σούπερ Μάρκετ Παρασκευόπουλου. Ο καθένας μας πήρε τη θέση του και καθώς το αερόστατο άρχισε να φουσκώνει με ζεστό αέρα, τα μάτια άρχισαν να υψώνονται προς τον καταγάλανο ουρανό. Περισσότερο από πέντε μέτρα το ύψος και ένα μέτρο και ογδόντα εκατοστά η διάμετρος. Ένας φανταστικός πολύχρωμος κύλινδρος που κατέληγε σε κώνο. Η γεωμετρία όρθια μπροστά στα μάτια των παιδιών αλλά και των μεγάλων, που είχαν την ευκαιρία να ζήσουν από κοντά αυτήν τη μοναδική εμπειρία. Τα μάτια όλων μας συνέχισαν να σηκώνονται με την απογεί-

ωση ακόμα πιο ψηλά, μέχρι που το κάθε αερόστατο γινόταν μια μικρή φλογίτσα, που χανόταν στα ύψη του ουρανού.

Αν και η κατασκευή των αερόστατων ήταν αρκετά δύσκολη, πολύπλοκη και χρονοβόρα άξιζε τον κόπο. Η εμπειρία ήταν μεγάλη και μας χάρισε πρωτόγνωρα συναισθήματα. Η ομάδα μας δέθηκε περισσότερο και η μεγάλη απόφαση πάρθηκε χωρίς δισταγμούς και αναστολές. Βάλαμε σκοπό να σας ξαναχαρίσουμε τέτοιες στιγμές, για να ξαναζήσουμε τέτοιες φανταστικές εμπειρίες κατασκευάζοντας, του χρόνου, ακόμα μεγαλύτερους, πολύχρωμους «πυραύλους».

Γεωργία και Ελένη Αγγελοπούλου

Εδώ και Άγριά

Μία γυναίκα στη Φιλανδία

Hίντα Μαρία Χέλστεντ - Ida Maria Helstedt (1869 – 1954) έφτασε από το Χάμε στο Ελσίνκι, νεαρή χήρα με τη μικρή της κόρη, για να ψάξει για δουλειά, στα τέλη του 19^{ου} αιώνα.

Αρχικά δούλεψε σαν πλύστρα και στη συνέχεια άνοιξε καφενείο σε ένα κτήριο. Όμως το μεροκάματο δεν έβγαινε και

έπιασε δουλειά σαν εργάτρια οικοδομής στο ανεγειρόμενο τότε κτήριο του Εθνικού Θεάτρου του Ελσίνκι. Πολλές φορές έπαιρνε στη δουλειά και την κόρη της. Τότε ήταν συνηθισμένο οι γυναίκες να δουλεύουν στην οικοδομή σαν βοηθοί στους μάστορες. Κουβαλούσαν λάσπη, άμμο, νερό, τούβλα, μαδέρια και καθάριζαν τα πριονίδια, τα πι-

νέλα και τους λεκέδες από τις μπογιές. Συνήθως φόρτωναν στο ζεμππιλι 20-15 τούβλα και σκαρφάλωναν στις σκαλωσίες. Οι εργάτες προτιμούσαν τη δουλειά στην οικοδομή, έξω στο κρύο και με συμβόλαιο γιατί το μεροκάματο ήταν καλύτερο από αυτό του εργοστασίου. Οι γυναίκες έπαιρναν μικρότερο μεροκάματο από τους άντρες.

Η Ίντα Μαρία ήταν ενεργό μέλος του Σωματείου των Γυναικών που έκαναν εξωτερικές εργασίες, το οποίο συμμετείχε στο Συνδικάτο τη Φινλανδίας.

Το 1906 έγινε στη Φινλανδία η μεγάλη απεργία των εργαζομένων στην οικοδομή, στην οποία συμμετείχε και το Σωματείο των Γυναικών. Τότε κατάφεραν την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τις γυναίκες που δούλευαν σε εξωτερικούς χώρους, με την οποία καθοριζόταν το ελάχιστο μεροκάματο και μέγιστος χρόνος εργασίας εννέα ωρών.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι οι γυναίκες στη Φινλανδία απόκτησαν δικαίωμα ψήφου το 1906 και δεκαενέα γυναίκες βουλευτές εκλέχτηκαν στο Φινλανδικό κοινοβούλιο το 1907.

Η Ίντα Μαρία δούλευε μέχρι τα γεράματά της, όταν πια δεν μπορούσε να κουβαλά το πηλοφόρι, ανοίγοντας μια καντίνα και στο τέλος ένα πλυντήριο.

Έτσι για να κάνουμε τις συγκρίσεις.

ΕΛ

...και πλα αγρόπισσα στην Καστανιά

Η γιαγιά μου Ευγενία Λαμπτή, δεύτερη σύζυγος του Κων/νου Λαμπτή, το γένος Βουρδούση, δούλεψε στα χωράφια σκληρότερα και από άντρας. Έχασε τον ένα της γιο Φίλιππο (το Φιλιππάκι) από τον πρώτο της γάμο από πνιγμό, την ώρα που έπαιζε. Ήδη χήρα δούλευε στον κάμπτο και άφηνε τα δυο παιδιά της να τα προσέχει η μητέρα της. Και μια μέρα το νέο τη βρήκε γυρνώντας φορτωμένη, από τα ουρλιαχτά των γυναικών. Εδώ δεν βρέθηκε ένας Παπαδιαμάντης να κάνει το δράμα αθάνατο. Ξαναπαντρεύτηκε, γέννησε άλλους τρεις γιους και μεγάλωσε και τις εφτά κόρες του άντρα της. Δούλεψε σκληρά, έκανε ζευγάρι, έσκαψε, μάζεψε ελιές, θέρισε, αλώνισε σε κάμπους και βουνά.

Βέβαια δεν είναι η μόνη. Αν είχα την έγκριση, θα έγραφα πολλά ονόματα, Μαρία, Πλαναγιώτα, Βασιλώ, Αγγέλω, Σταμάτα και πάει λέγοντας.

Μου έχουν περιγράψει την εικόνα του άντρα που επιστρέφει καβάλα στ' άλογο από τον κάμπτο και τη γυναίκα ζαλιά δίπλα με τα πόδια. Και στα χασάπικα ξεπέζευ-

ε στο καφενείο και η γυναίκα στο σπίτι για τα υπόλοιπα. Γεννούσε στα χωράφια – όσα παιδιά ζήσουν και όσα πεθάνουν, ίσως και αυτή – κρεμούσε το παιδί στη νάκα κάτω απ' τα δέντρο και δούλευε.

Δε γράφτηκε σε κανένα σωματείο, δεν υπόγραψε καμιά σύμβαση εργασίας, δε δικαιώθηκε ποτέ.

Η Ελλάδα από τη μεταφρεουδορχική ογροτιά πέρασε στο μετα-καπιταλισμό και έτσι ο αγώνας για πολλές βασικές αξίες δεν έχει βιωθεί και ίσως και γι αυτό να παρανοείται.

Παρεμπιπτόντως, στην Ελλάδα δύθηκε δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες το 1930, όμως μόνο στις εγγράμματες, μόνο στις δημοτικές εκλογές, χωρίς δικαίωμα εκλογής και μόνο γι αυτές που ήταν πάνω από 30 χρόνων. Σημειωτέον ότι το 1930 το 70% των γυναικών πάνω από 30 χρόνων ήταν ογράμματες και στις δημοτικές εκλογές του 1934 ψήφισαν μόνο 250 γυναίκες. Τελικά οι πρώτες πέντε γυναίκες βουλευτές μπήκαν στην Ελληνική βουλή, στις εκλογές του 1944.

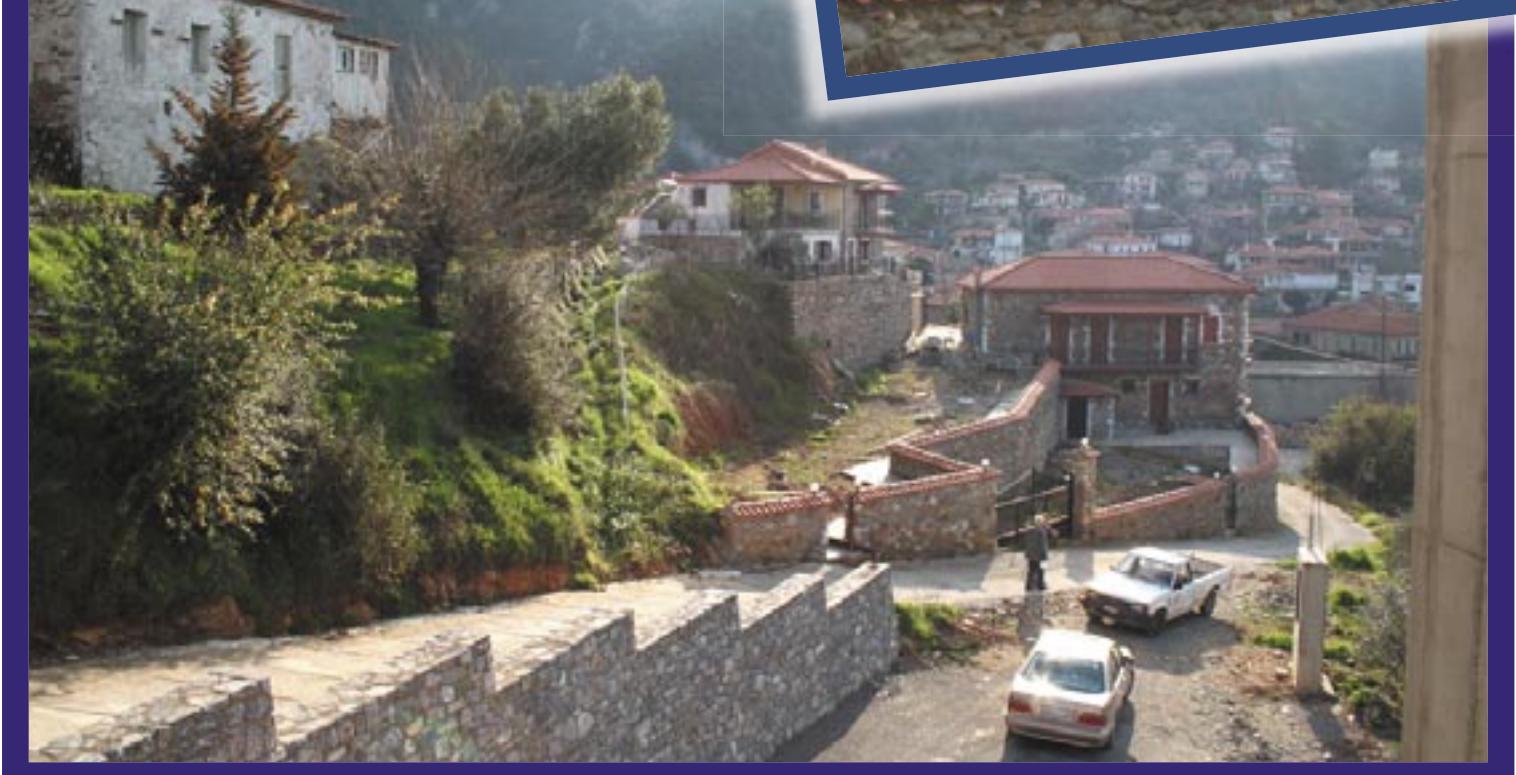

ΕΛ

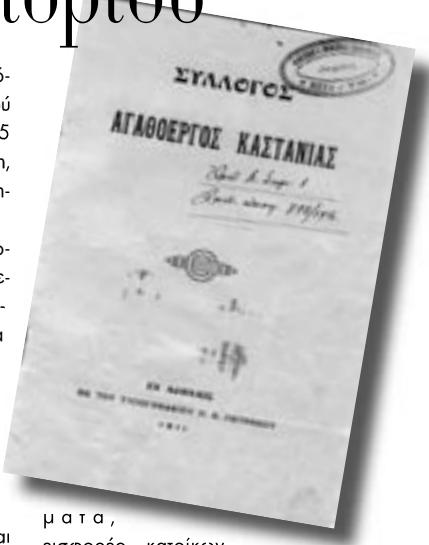
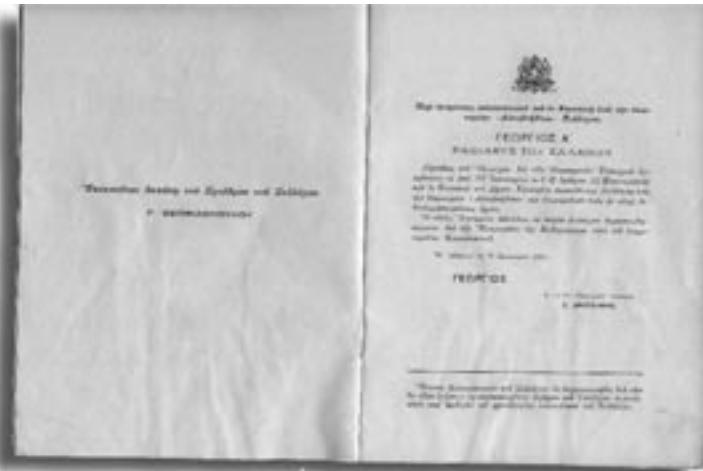
Το χωριό μας

Το περιβάλλον μας το ομορφαίνει και η φύση, φωτογραφίες πάνω, αλλά και η ανθρώπινη δημιουργικότητα, φωτογραφίες κάτω. Φωτογραφίες Γ. Αρφάνη

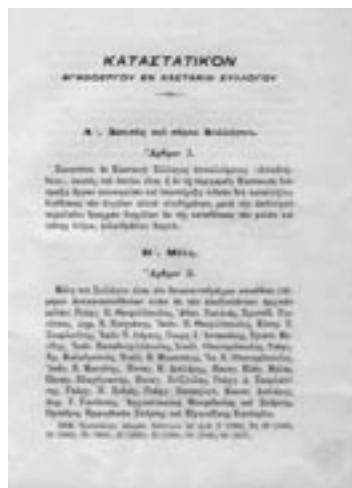
Ο πρώτος σύλλογος του Καστορίου

Ο κύριος σκοπός των Γενικών Αρχείων του Κράτους – Αρχεία Ν. Λακωνίας είναι η εποπτεία, διάσωση, συγκέντρωση, ταξινόμηση και ευρετήριαση του αρχειακού υλικού του Νομού Λακωνίας, καθώς και η διάθεση και η με ποικίλους τρόπους αξιοποίηση όλου του αρχειακού πλούτου. Υπηρετώντας το χώρο αυτό, συχνά βρέθηκα κατά τη διάρκεια της ταξινόμησης αρχειακού υλικού, ενώπιον εγγράφων, τα οποία παρουσιάζουν ιδιαίτερο κοινωνικό ενδιαφέρον, καθώς το περιεχόμενό τους έχει σχέση με την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των απλών ανθρώπων της καθημερινότητας.

Μεταξύ των αρχειακών τεκμηρίων, ιδιαίτερα σημαντικό είναι και το αρχειακό υλικό, το οποίο εντοπίστηκε και σχετίζεται άμεσα με τη σύσταση σωματείων και συλλόγων, που είχαν θέσει ως στόχο τους την υπηρέτηση κοινωφελών σκοπών, όπως αυτό σαφώς καταδεικνύεται και από το παρατιθέμενο κείμενο του εν Καστορίω συσταθέντος συλλόγου ενότητας 1890 και το οποίο παρατίθεται στη συνέχεια. Το ενδιαφέρον μου εστιάζεται εύλογα στην παρουσίαση του συγκεκριμένου συλλόγου λόγω της ιδιαίτερης σχέσης μου με το Καστόρι και τους κατοίκους του.

Ακολουθεί η παράθεση του καταστατικού σύστασης του εν λόγω συλλόγου χωρίς βέβαια κοινωνικοκονομικό ή άλλος

μορφής σχολιασμό του, αφού κάτι τέτοιο δεν είναι στις προθέσεις μου. Σκοπεύει, όμως, πρωτίστως στην πληροφόρηση και εν συνεχείᾳ στη σκέψη και τον προβληματισμό του αναγνώστη.

Ο «Αγαθοεργός Σύλλογος Καστανιάς, Αυτοβούθιειας» ιδρύθηκε το 1890 και προφανώς, ήταν από τους πρώτους, αν όχι ο πρώτος σύλλογος που ιδρύθηκε στην Καστανιά.

Το Βασιλικό Διάταγμα της 26.1.1890 [ΦΕΚ 27/A/1890], με υπουργό Εσωτερικών τότε τον Σ. Δραγούμη¹, με θέμα «Περί εγκρίσεως καταστατικού του εν Καστανιά υπό την επωνυμίαν «Αυτοβούθιεια» Συλλόγου αναφέρει :

«Προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουργού εγκρίνομεν το από 30 Ιανουαρίου π.ε. εξ άρθρων 22 Καταστατικού του εν Καστανιά του Δήμου Καστορίου συσταθέντος Συλλόγου υπό την επωνυμίαν «Αυτοβούθιεια» και επικυρώμενον τους εν αυτώ διαλαμβανομένους όρους...»

Έγγραφο του Νομάρχη Λακωνίας, Α. Γονατά², γνωστοποιεί στο Δήμαρχο Καστορίου κ. Γεώργιο Θεοφιλόπουλο την έγκριση του Καταστατικού του Συλλόγου αυτού με το προαναφερθέν Β.Δ. και επαινεί το ζήλο και τις προσπάθειες των κατοίκων για τη Βελτίωση των όρων ζωής τους. "... γνωρίζομεν υμίν, ότι το Καταστατικόν του εν Καστανιά Συλλόγου η «Αυτοβούθιεια» ενεκρίθη δια του από 26 παρελθόντος μηνός Β. Διατάγματος καταχωρισθέντος εις το υπ' αριθ. 27 [μέρος Α'] φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως ε.ε., ευρίσκομαι δε εις την ευάρεστον θέσιν, έχων υπ' όψει τον περί τα καλά ζήλον υμών και τας προσπαθείας υμών προς Βελτίωσιν της συγκοινωνίας του Δήμου και του καλλωπισμού της πρωτευόσης και εκτέλεσιν άλλων χρησίμων τω τόπω έργων να ελπίζω, ότι

και ο συσταθείς τη πρωτοβουλία υμών Σύλλογος θέλει ευδοκιμήσει και θέλει φέρει ταχέως εις φως τ' αγαθά, όσα εν τω κυρωθέντι Καταστατικώ επαγγέλεται δια της φιλοτίμου και αόκνου μερίμνης υμών.³

Σύμφωνα με το αρ. 1 πρακτικού του Συλ-

λόγου, η πρώτη συνεδρίαση του Συλλόγου θα γίνει δημόσια στο χώρο του ναού «Το Γενέσιον της Θεοτόκου» στις 25 Μαρτίου 1890, όπου μετά από κλήρωση, πρόεδρος για το πρώτο έτος αναδείχτηκε ο Γεωργ. Π. Θεοφιλόπουλος.

Επίσης στο καταστατικό³, άρθρο 1, σκοπός του συλλόγου ήταν "η εν τη περιφερεία Καστανιάς διάπραγις έργων κοινωφελών και υποστήριξις ενδεών δια καταλλήλου διαθέσεως των εποίσιων αυτού εισιδημάτων, μετά την απόκτησην κεφαλαίου δραχμών δισιχίλιων εκ της καταθέσεως των μελών και πάσης ετέρας φιλανθρώπου δωρεάς."

Τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου Αυτοβούθιειας με τη σειρά που αναφέρονται στο άρθρο 2 του καταστατικού το οποίο τελικά εκδόθηκε το 1911 στην Αθήνα στο τυπογραφείο Π. Α. Πετράκου με έξοδα του Προέδρου του Συλλόγου Γ. Θεοφιλόπουλου ήταν οι :

1. Γεωργ. Π. Θεοφιλόπουλος Αθαν. Χαλκιάς
2. Χριστόδ. Γιαννίτσας
3. Δημ. Δ. Νικοπάκης Ιωαν. Π. Θεοφιλόπουλος
4. Ευστρ. Γ. Σκαρλατίνης Ιωαν. Ν. Λάμπος
5. Γεωργ. Ι. Αντωνάκης Τριάντ. Μενίδης
6. Ιωάν. Παπαθεοφίλοπουλος
7. Νικ. Οικονομόπουλος Γεώργιος Χρ. Καλαβρυτινός
8. Γεώργ. Ιωανάκης Ιωαν. Ν. Οικονομόπουλος
9. Πλαναγ. Κ. Δηπλάρης Πλαναγ. Ευαγ. Μελάς
10. Πλαναγ. Βλαχογιαννης Πλαναγ. Ζουζουλας
11. Γεώργιος Δ. Σκαρλατίνης Γεώργιος Ν. Ξυδιάς
12. Γεώργιος Παπαπλιού Κωνστ. Διπλάρης
13. Νικολ. Β. Μουστάκης Δημ. Γ. Γιαννίτσας
14. Ιω. Ν. Οικονομόπουλος Αρχιεπίσκοπος Μονεμβασίας και Σπάρτης
15. Ιωαν. Π. Μανιάτης Πλαναγ. Κ. Δηπλάρης
16. Πλαναγ. Ευαγ. Μελάς Πλαναγ. Βλαχογιαννης
17. Πλαναγ. Ζουζουλας Πλαναγ. Γεώργιος Δ. Σκαρλατίνης
18. Γεώργιος Ν. Ξυδιάς Πλαναγ. Κ. Δηπλάρης
19. Γεώργιος Παπαπλιού Κωνστ. Διπλάρης
20. Γεώργιος Δ. Σκαρλατίνης Δημ. Γ. Γιαννίτσας
21. Γεώργιος Παπαπλιού Αρχιεπίσκοπος Μονεμβασίας και Σπάρτης
22. Γεώργιος Παπαπλιού Πρόεδρος Πρωτοδικών Σπάρτης
23. Κωνστ. Διπλάρης Ειρηνοδίκος Καστορίου και εξ είκοσιν έτη μελών εκλεγμένων άνευ πληρωμής μεταξύ των εγκριτούρων της κωμοπόλεως Καστανιάς, κατά το ήμισυ μεν παρά του Δημοτικού Συμβουλίου Καστορίου και κατά το έτερον ήμισυ παρά των μνησθέντων Αρχιεπισκόπου, Προέδρου και Ειρηνοδίκου."

Ο Σύλλογος ήταν ο πρώτος που καταχώρισε στο Βιβλίο Αναγνωρισμένων Σωματείων του Πρωτοδικείου Σπάρτης με την πολιτική απόφαση 792/7 Δεκεμβρίου 1914, σύμφωνα με τον νόμο 281/1914 περί Σωματείων, στη συνέχεια όμως διαλύθηκε με την απόφαση 4/1949 του Πρωτοδικείου Σπάρτης.

Πηγή : Γενικά Αρχεία του Κράτους – Αρχεία Ν. Λακωνίας (ΦΑΚ. ΔΙΚΑΣΤ. 5.1) Μαρία Στελλάκου

¹ εν Αθήναις 26 Ιανουαρίου 1890

² εν Σπάρτη τη 5 Φεβρουαρίου 1890

³ εν Καστανιά τη 30 Ιανουαρίου 1889

⁴ Ο Γ. Θεοφιλόπουλος οικοδόμησε στον Άγιο Μάμα Καστανιάς Πρατήριο Εμποροπανήγυρης, το οποίο και δώρισε στον Σύλλογο

ΗΜΕΡΕΣ

Σιχάθηκα τις μέρες τις παλιές
βαρέθηκα τα είναι και τα πρέπει
πικρό το δάκρυ μ' αν το θέλεις πιες
στης λησμονιάς να μπεις το μονοπάτι

Δεν έχουμε κοινά για χωρισμό
δεν πρόλαβες εχθρός μου για να γίνεις
τυχαία με συνάντησες θαρρώ
γεννήθηκες γα παίρνεις, να μη δίνεις.

Σελίδες με τη σβάστικα παντού
σταυροί στο περιθώριο ξεχασμένοι
πεθάνανε τα μάτια του θεού
στο μίσος του βρεθήκαμε θαμμένοι.

Αρχάγγελοι, βρικόλακες, μοιχοί,
ασπάλακες, κλεφτρόνια, λαθροθήρες
στο νου μας μόνο πρέπει και γιατί
ο δρόμος μας με σκόψη και πλημμύρες.

Δεν ήλθες για να δεις το λυτρωμό
δεν ήπιες στην υγειά μας κάποια μέρα
πενήντα χρόνια που σε κουβαλώ
για στάσου απ' το δρόμο μου πιο πέρα.

Κώστα Δημητρούλη, από την ποιητική συλλογή του «Στη Γειτονιά των Φθαρμένων Ήρώων»

Πάσχα στο χωριό

Γράφει η Βαρβάρα Κεμερίδου, φωτογραφίες Γιάννη Αρφάνη

Όπου κι αν βρέθη και μέχρι σήμερα, όποια χρονιά κι αν θυμηθώ, μια γλυκιά ανάμνηση με καταλαμβάνει για το Πάσχα, ιδιαίτερα για το χωριό μας. Πάντα η φύση και οι συμπατριώτες στην καλύτερη στιγμή τους. Εκρηκτική γιορτή, εξωστρεφής. Φέτος, καθώς οι βροχές οργίασαν το Χειμώνα, είναι ανθισμένες και οι πέτρες. Τα μάραθα με το μεθυστικό τους άρωμα, η ρίγανη, τα σπαράγγια προκαλούν για δεκάδες μαγειρικούς συνδυασμούς. Τα χωράφια κατάσπαρτα από παπαρούνες και κίτρινες μαργαρίτες. Μάγεμα η φύση

κι όνειρο... Μέσα σε μια τέτοια φύση το Πάσχα δεν μπορεί παρά να είναι «παπαδιαμάντειο». Άλλα τι είδους Πάσχα είναι αυτό; Κατ' αρχάς ευσεβές, με τις ολονυκτίες της Μεγάλης Εβδομάδας των Παθών και την κορύφωση του Πάθους τη Μεγάλη Παρασκευή με την περιφορά του Επιταφίου. Οι πιστοί όλοι, με αναμμένα κεριά, βγαίνουν από την εκκλησία προπέμποντας τον «αγλαόφωτον» Επιτάφιον και η Άνοιξη στέλνει τα εκλεκτότερα αρώματα στον Παθόντα και Ταφέντα, σαν να ψάλλει και αυτή «ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον!». Πάσχα ευσεβές με τη νηστεία να

μη σπάει ούτε με την πρώτη Ανάσταση και σύγουρα δωρικό, σχεδόν φτωχικό, κάτι σαν τις ονειρεμένες πασχαλιές, που έχουμε ζήσει στο χωριό, παιδάκια τότε, που τρώγαμε την Κυριακή τη μαγειρίσσα και τη Δευτέρα το κατσίκι ψητό στον ξυλόφουρνο με φρέσκια ρίγανη και πατάτες, μόνο με ζυμωτό ψωμί και μια σαλάτα. Μόνο που τότε δεν είχαμε καταλάβει πόσο καλά περνούσαμε.

Ξαναγυρίζοντας, λοιπόν, στα παιδικά μας χρόνια, στις θαυμάσιες εκείνες γιορτές του Πάσχα, ας ζήσουμε το θρίαμβο της Ανάστασης με ευλάβεια, με χαρά και αγάπη.

ΠΦΛΥΔΕΥΚΗΣ

Από τη ζωή του χωριού

Διπλή γιορτή

Η 25η Μαρτίου είναι διπλή γιορτή και ξεχωριστή ημέρα για τους Έλληνες. Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, από τις μεγαλύτερες θρησκευτικές γιορτές, ανταμώνει με αυτή της Παλιγγενεσίας του Έθνους μας. Το Έθνος μας υπό την σκέπη της Παναγίας και Θεομήτορος το 1821 και στα χρόνια που ακολούθησαν έγραψε σελίδες δόξης και ογώνων ελευθερίας και υπόσχεται κάθε φορά, αυτήν την ημέρα, στη μνήμη αυτών των γεγονότων, να ξαναγράψει καινούργιες, αν ποτέ χρειαστεί. Στις εορταστικές εκδηλώσεις, που απλώνονται σε όλη τη χώρα, πρωτοστατούν τα νιάτα μας, αυτά που μπαίνουν μπροστά ριδες σε όλους τους αγώνες. Και στο Καστόρειο, όπως κάθε χρόνο άλλω-

στε, εορτάσθηκε αυτή η διπλή γιορτή με λαμπρότητα και επισημότητα. Στις εκδηλώσεις παρέστησαν ο Αντιδήμαρχος της Δημοτικής Ενότητας Πελλάνας κ. Ευστρ. Βέργαδος, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Μάριος Τζωρτζάκης, ο Πρόεδρος του Τοπικού κ. Γεώργιος Οικονομάκης και οι Τοπικοί Σύμβουλοι Παναγιώτης Βλάχος και Βασίλης Λαγανάς, οι φορείς του τόπου μας και άλλοι επίσημοι. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Καστορείου κ. Αλέξης Πάντος. Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε η Δοξολογία και στη συνέχεια τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων στο Ηρώ. Απαγγέλθηκαν ποιήματα από

τα παιδιά των Σχολείων όλων των βαθμίδων. Ακολούθησε η παρέλαση των μαθητών, μη εξαιρουμένων και των παιδιών του Νηπιαγωγείου, που απέσπασαν τα πιο πολλά χειροκροτήματα. Η εκδήλωση έκλεισε με τους παραδοσιακούς χορούς, που χόρεψαν οι μαθητές όλων των Σχολείων στον προαύλιο χώρο του Γυμνασίου. Αξίζει να σημειώσουμε ότι η φετινή παρουσίαση της μαθητιώσας νεολαίας μας στην παρέλαση και στους χορούς ήταν άφογη και κατά γενική ομολογία από τις καλύτερες που έχουμε παρακολουθήσει τα τελευταία χρόνια. Άξιοι συγχαρητηρίων οι Καθηγητές, οι Διδάσκαλοι και βεβαίως οι μαθητές για τη χαρά που μάς έδωσαν.

ΕΛ.Β.Λ.

Βιβλία

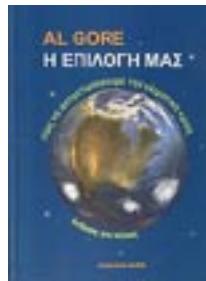
Τατιάνα Σταύρου
Ελιά, η Βιογραφία ενός δένδρου,
μια ασυνήθιστη μυθιστορία
Εκδόσεις Ηλίβατον, Αθήνα 2001

Μια ιστορική αναδρομή και ύμνος στην ελιά. Μέσα από ιστορίες, ποιήματα και στίχους και με πανέμορφες εικόνες, η συγγραφέας παρουσιάζει την πορεία της ελιάς μέσα στο χρόνο προσπαθώντας να αναδείξει και την αξία της. Μεγάλοι ποιητές και συγγραφείς κατέθεσαν την πένα τους στην ομορφιά και την ιερότητά της. Μια ιδέα στη σελίδα 9.

Γ. Αρφάνης

Al Gore
Η επιλογή μας,
Πώς να αντιμετωπίσουμε την
κλιματική κρίση:
Έκδοση για νέους
Μαλλιάρης Παιδεία, 2011

Ο τρόπος που ζούμε οπωσδήποτε επιφέρει δυσμενείς επιπτώσεις στον πλανήτη μας. Είναι δυνατό όμως να κάνουμε την επιλογή μας αλλάζοντας τα πράγματα προς το καλύτερο. Σε αυτή τη συνέχεια του πρωτοποριακού βιβλίου "An Inconvenient Truth" ο πρώην αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Al Gore διερευνά τις πρωτογενείς αιτίες της σημερινής κλιματικής κρίσης και προσδιορίζει τι μπορούμε να κάνουμε για να συμβάλουμε στην επίλυσή του. Είναι ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΣ. Ας κάνουμε το σωστό! Ο Al Gore είναι επικεφαλής μιας μη κερδοσκοπικής οργάνωσης, της Alliance for Climate Protection, που αποσκοπεί στην παροχή βοήθειας για την επίλυση της κλιματικής κρίσης. Σ' αυτήν δωρίζει το 100% των εσόδων του από αυτό το βιβλίο.

Index

Ζώμε στην Καστανά

Μικρές πληροφορίες για τη ζωή των κατοίκων της περιοχής της Καστανιάς

Συλλογή πληροφοριών- επιμέλεια κειμένων: Ε. Βλαχογιάννη

Επειδή, πολλά κοινωνικά θέματα, αλλά και άλλες εκδηλώσεις, μάς διαφεύγουν ή δεν τα μαθαίνουμε έγκαιρα, παρακαλούμε τους αναγνώστες μας και μέλη μας, να μας ενημερώνουν για τα συμβαίνοντα, είτε μέσω των ανταποκριτών μας, είτε, απέυθειας, σε μας τους ίδιους.

ΑΦΙΞΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΜΑΣ

Η αναφορά στα ονόματα των συγγενών και «συμπατριωτών» μας, που αφίνουν για λίγο τις δεύτερες Πατρίδες τους και μας επισκέπτονται για να τιμήσουν την προγονική τους καταγωγή, γίνεται κατά κύριο λόγο για να τους θυμόμαστε και με αυτόν τον τρόπο, τους λέμε, ότι για εμάς είναι πάντα Καστανιώτες. Μπορεί, όταν δεν πέφτει στην αντίληψή μας ο ερχομός κάποιων, να μην τους αναφέρουμε, όπως συνέβη πέρυσι το Καλοκαίρι με τον ερχομό της Άννας Κατσαρού (Χρήστου Μουτή) και του συζύγου της Γιώργου Κατσαρού, που είχαν έλθει από τον Καναδά.

Αυτό το τρίμηνο ήλθαν από την Αμερική: ο Γεώργιος Παν. Κουτρουμπής, που τα τελευταία χρόνια προτιμά να απολαμβάνει τις ομορφιές του Καστορείου κατά τους κειμερινούς μήνες. Μαζί του, για λίγες ημέρες, ήλθαν και ο γιός του Παναγός με τον εγγόνο του Γεώργιο. Επίσης ήλθαν ο Νίκος Ιω. Παρασκευόπουλος και η Βασιλική Κ. Μουτή με την κόρη της Παναγιώτα.

ΓΑΜΟΙ

Η Βασιλική Ντόμπρεφ του Βασιλείου και της Μαρίας και ο Ευθύμιος Γεωργόπουλος του Διονυσίου παντρεύτηκαν στο Καστόρι στις 23/09/2010.

Η Έρσον (Ευτέρη) Διαμαντίδην του Σωτηρίου και ο Δημήτριος Αλεξάκος του Κωνσταντίνου παντρεύτηκαν στις 22/01/2011 στον Ι. Ν. του Αγίου Δημητρίου στο Παλαιό Ψυχικό στην Αθήνα.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι με καλούς απογόνους.

«Η ουντόδεια που έγινε δεσμός»

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που σε κάνουν να επισκεφτείς το Καστόρι τη Μουντζουροδευτέρα. Ενας από αυτούς είναι η καλή καρδιά και η φιλοξενία των Καστανιωτών. Όλοι μαζί έχουν καταφέρει να κάνουν τους επισκέπτες κάθε ηλικίας να περνούν καλά και να διασκεδάζουν παραχολουθώντας το Καρναβάλι. Γιατί η επιτυχία του Καρναβαλιού απαιτεί αρκετή δουλειά και ομαδικό πνεύμα, χαρακτηριστικά που διαθέτουν οι κάτοικοι του Καστορείου και ολόχληρου του Δήμου μας. Νέοι και νέες από όλα τα χωριά συμμετέχουν τόσο στο Καρναβάλι, όσο και στις εκδηλώσεις σε κάθε Δημοτικό Διαιμέρισμα: άναμμα φωτιάς, δωρεάν φαγητό, άφθονο κρασί και φυσικά χορός και διασκέδαση έως αργά. Η κορύφωση όμως είναι την Καθαρά Δευτέρα ή τη Μουντζουροδευτέρα, όπως ονομάζεται στο Καστόρι. Μερικά από αυτά τα οποία περιλαμβάνει εκείνη τη ημέρα στο Καστόρι είναι: παρέλαση αρμάτων, νηστίσιμα εδέσματα, πολλή μουσική και χορός. Πριν από την παρέλαση των αρμάτων πραγματοποιείται λαιχή αγορά, όπως κάθε Δευτέρα. Είναι πολύ ευχάριστο που συναντάμε ακόμη χωριά, που χρατάνε τις παραδόσεις και τα έθιμα τους. Το Καρναβάλι είναι πλέον πολύ σημαντικός θεσμός και μακάρι να συνεχιστεί για πολλά χρόνια. Είναι ένα ευχάριστο γεγονός, που μας κάνει να αλλάζουμε λίγο τη διάθεσή μας και να ξεφεύγουμε από τις δυσκολίες που έχουμε να αντιμετωπίσουμε.

Απόσπασμα από την εργασία σε άσκηση της Νεοελληνικής Γλώσσας της Μαθήτριας της Γ. Λυκείου Καστορείου Βασιλικής Ιω. Δήμου.(17/03/2008)

Ο συμπατριώτης μας Παναγιώτης Λ. Τζωρτζάκης, που υπηρέτησε την τοπική αυτοδιοίκηση επί τριάντα χρόνια, ως γραμματέας στο Καστόρι και στις Αμύκλες, εκλέχτηκε Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος Σπάρτης. Του ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στο έργο του.

ΧΟΡΗΓΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Δημήτριος Δημητρακάκης	Kaiti Zafiro
Peter Adamis	Angela Skiadopoulos
Κων/νος Τίγκλιανιδης	Nick Aliferis
Γεώργιος Πειμανιδης	Stan Germanos
Νικόλαος Λαμπρακης.του Γεωργίου	George Koutroudis
Ευγενία Πουλοπούλου	George Varoutsos
Angela Vasilas	George Dalioris
Dimitra Kantzavelos	Georgia Fanos
Sam Aliferis	Nick Varoutsos
	Ilias Varoutsos
	Maria Triantaflaros

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στη θέση Μπρουσάκα του Ταϋγέτου, επί δρόμου, εξοχική κατοικία σε 1,5 στρέμμα κτήμα με οπωροφόρα δένδρα και ιδιόκτητη πηγή.
Πληροφορίες: Αγγελική Παπακωνσταντίνου, τηλ. 2108075735 και 6944923905

Ζούμε στην Καστανά

ΕΝΤΟΠΙΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ

Τσιγεροσαρμάδες

(αυθεντική συνταγή Πόντου)

Υλικά: Μία συκωταριά από αρνί ή κατσίκι γάλακτος.

1-2 σκέπες(μπόλιες)

2 μασάκια κρεμμυδάκια φρέσκα ψιλοκομμένα

2 μασάκια άνθιθ ψιλοκομμένο

2 μασάκια μάντανό ψιλοκομμένο

Βούτυρο φρέσκο ή λάδι καλό

Αλάτι, πιπέρι

Ύ φλιτζανιού ρύζι.

Εκτέλεση: Πλένουμε καλά τις μπόλιες και τις αφίνουμε σε χλιαρό νερό να μαλακώσουν.

Ζεματίζουμε τη συκωταριά και την ψιλοκόβουμε. Ακνίζουμε τα κρεμμυδάκια σε λίγο βούτυρο ή λάδι. Προσθέτουμε τη συκωταριά και ή αφίνουμε λίγο άλλο ακνίστρουν, χωρίς να ταιγαριστούν.

Ρίχνουμε το ρύζι και αφίνουμε μέχρι να μισοθράσει. Τη φαγητή μας αφοριούμε από τη φωτιά και προσθέτουμε τα μυρωδικά και το αλατοπίπερο. Κόβουμε τις μπόλιες σε μικρά κομμάτια και με ένα κουτάλι παίρνουμε από το μείγμα της συκωταριάς και τυλίγουμε ένα-ένα φτιάχνοντας τους τσιγεροσαρμάδες. Τους αραδιάζουμε σ' ένα ταψί και ψίνουμε σε μέτριο φούρνο μέχρι να ροδίσουν.

Επειδή οι μπόλιες βγάζουν αρκετό λίπος κατά τη διάρκεια του ψησίματος, μπορούμε να προσθέσουμε στο ταψί πατάτες για να το απορροφήσουν.

Πέππη Κυριαζίδη

**ΜΟΥΣΙΚΟ
ΜΕΣΕΔΟΠΟΛΕΙΟ
ΜΥΘΟΣ**

Έρη Αραβανή

Γεωργίτσι, Λακωνίας
Τηλ.: 27310 61575
Κιν.: 6974 90 22 15

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

Η Αγγέλα Σκρουμπέλου άνοιξε νέο μικροβιολογικό εργαστήριο.
Ελευθερίου Βενιζέλου 64,
Νέα Σμύρνη
Τηλ.: 210 9386840,
6934251826

ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ & ΛΙΠΑΝΤΙΚΩΝ

- ΜΠΑΤΑΡΙΕΣ
- ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
- ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
Θεοδωρακόπουλος Παναγιώτης
Καστόρι
Τηλ.: 27310 57515 & 57811 • Κιν.: 6973209820

ΨΗΣΤΑΡΙΑ Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ

ΓΚΛΕΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΤΣΙ ΛΑΚΩΝΙΑΣ - ΤΗΛ. 27310 61057

ΓΙΑΤΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΝΙΑ

Μελισσόχορτο - Melissa Olcinalis της οικογένειας Χειλανθή (Labiateae)
Ή μέλισσα, μελισάκι, αγριομέλισσα, μελισσοβότανο.

Το μελισσόχορτο πήταν αφιερωμένο στη θέα Αρτέμιδα και, καθώς θεωρείτο από πολλούς ερωτικό γούρι, δεν έλειπε ποτέ από κανέναν. Ευδοκιμεί σε Βουνοπλαγιές της χώρας μας – και στις δικές μας – και είναι εξαιρετικό ρόφημα με πολλές ιατρικές ιδιότητες. Ως εχθρός της υπέρτασης, της αϋγνίας, της ανορεξίας, των νεύρων, της πίεσης και του πονοκεφάλου, εκτιμήθηκε ιδιαίτερα από τους Ευρωπαίους του Μεσαίωνα και συνεχίζει μέχρι σήμερα να καίρει της εκτίμησης, που του αρμόζει. Επίσης, θεωρείται θοηθητικό για καλή ροή του αίματος κατά την έμμη-

νο ρύση. Δοκιμάστε το και νιώστε την ενέργειά του να σας γεμίζει. Χρησιμοποιείται σαν ρόφημα, σαν αρωματικό σε συνταγές φαγητού και μας δίνει επίσης το αιθέριο έλαιό του.

Μια ιστορική αναδρομή:

Οι αρχαίοι Έλληνες το χρησιμοποιούσαν στην ιατρική, πριν από 2000 χρόνια. Ο Διοσκούριδης, περιώνυμος γιατρός τον 1^ο μ. Χ. αι., το είχε σαν φάρμακο για το δάγκωμα του σκορποπού και ως εμμηναγωγό.

-Οι Ευρωπαίες του Μεσαίωνα γέμιζαν λινά ή μεταξώτα φυλακτά με μελισσόχορτο και τα κουβαλούσαν πάνω τους ως ερωτικά φίλτρα. Κάποιοι διάσημοι λάτρεις του ξεπέρασαν τα 100 χρόνια ζωής.

ΕΛ

Τζάκια - Ψωτοτριές - Επενδύσεις - Πέτρα

ΠΑΝΝΙΣ ΚΑΚΟΥΝΙΣ

Ερδούνιος 11 - Κηφισούπολη - τηλ. 210 5014594 - 8977672646

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ

Διανομή Συστ. Οίκων
Καστόρι

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

57747 ΟΙΚ. 22-22-7
κιν. 6942 407789

ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

SUPER MARKET
ΕΡΓΑΛΕΙΑ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΗΔΡΕΥΤΙΚΑ
ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΥΓΕΙΗΝΗΣ - ΠΛΑΚΑΚΙΑ
ΠΕΡΙΦΡΑΞΕΙΣ - ΤΖΑΜΙΑ

ΚΑΣΤΟΡΙ ΤΗΛ / FAX: 27310 57218

To Kastori
Εκπαίδευση

Εκπαίδευση Νικολοπόλεων
Καστόρειο Δάσμου Πελλίδας - Λακωνία - Σπάρτη
ΤΚ 23100,
τηλ: 27310 57118, 6909482756, fax: 27310 57205
www.kastorihotel.com - www.focusgreece.gr
email: info@kastorihotel.com

Εικόνες του γρυπίου

Μουντζουροδευτέρα

Μουντζουροδευτέρα στις 07/03/2011, λοιπόν, στο Καστόρειο και παρά την πρωινή βροχή όλα ήταν έτοιμα για το παζάρι και την κορυφαία στην περιοχή μας αποκριάτικη εκδήλωση το Καρναβάλι. Σαρακοστιανά εδέσματα και φασολάδα, νόστιμα μαγειρεμένη από τα μέλη του Συλλόγου «Φίλοι του Βουνού Λουσίνα», προσφέρθηκαν στον κόσμο με άφθονο κρασί. Τα άρματα και οι Καρναβαλιστές περίμεναν στο Σχολείο τη διακοπή της βροχής για να ξεκινήσουν. Και ω! του θαύματος η βροχή σταμάτησε. Το Καρναβάλι και η μεγάλη Αποκριάτικη Γιορτή ξεκίνησε, ο Γεώργιος Παρασκευόπουλος, συντονιστής της παρέλασης των αρμάτων, των πεζοπόρων τμημάτων και Καρναβαλιστών έδωσε το σήμα της εκκίνησης. Συμμετείχαν 13 άρματα και πεζοπόρα τμήματα, προβάλλοντας με σάτιρα και αυτοσαρκασμό, τη λαϊκή παράδοση παντρεμένη με το σημερινό γίγνεσθαι και τα πολλά επίκαιρα θέματα, που αντιμετωπίζει η

χώρα μας και ο Ελληνικός λαός. Την παρουσίαση του Καρναβαλιού και την εκφώνηση των κειμένων, που αφορούσαν στην παράδοση και στα έθιμα της Αποκριάς, έκαναν η κ. Καίτη Ηλ. Σμυρνιού – Γρηγοράκη, ο κ. Άρης Κουρεμπής και ο κ. Γεώργιος Θεόδ. Συνοδινός. Χαιρετισμό εκ μέρους της Οργανωτικής Επιτροπής απηγύθυνε ο κ. Ντίνος Λαγανάς. Σύντομο χαιρετισμό απηγύθυναν επίσης ο Δήμαρχος κ. Σταύρος Αργειτάκος και οι Βουλευτές που παραβρέθηκαν κ. Γρηγόρης Αποστολάκος και Αθανάσιος Δαβάκης της Ν.Δ. Παραβρέθηκαν επίσης ο Αντιδήμαρχος του τέως Δήμου Πελλάνας Ευστράτιος Βέργαδος, ο Δημοτικοί Σύμβουλοι της περιοχής μας Μάριος Τζωρτζάκης, Δημήτριος Λάζαρης, Παρασκευάς Καλομοίρης, Σκρεπέτης Απόστολος, Ευάγγελος Βαλιώτης, Αντώνης Καλομοίρης, Γεώργιος Φουντάς, άλλοι φορείς και πολύς κόσμος παρά τη βροχερή ημέρα και το κρύο.

EB

Εικόνες από τη φύση μας

Παπαρούνα των αγρών - Μήκων η Ροιάς (Papaver Rhoeas)

Η παπαρούνα ήταν ιερό φυτό της θεάς Δήμητρας, καθώς, σαν παράσιτο των σιτηρών συμβόλιζε με την παρουσία της την παρουσία της Δήμητρας στα ανοιξιάτικα σπαρτά. Οι αρχαίοι γνώριζαν καλά τις υπνωτικές και ναρκωτικές ιδιότητες του φυτού, καθώς οι γιοι του Άδη, ο Ύπνος και ο Θάνατος, παριστάνονταν να κρατούν παπαρούνες στα χέρια τους. Είναι προφανής ο συμβολισμός της χρήσης του φυ-

τού καθώς, από τον ύπνο που μπορεί να προκαλέσει η κοινή παπαρούνα (Μήκων η Ροιάς-Papaver Rhoeas) φθάνουμε στο θάνατο που μπορεί να προκαλέσει η οπιούχος παπαρούνα (Μήκων η υπνοφόρος-Papaver somniferum).

Οι σπόροι - ακατέργαστοι ή μαγειρεμένοι, χρησιμοποιούνται πολύ σαν αρωματική ουσία ενώ τα φύλλα δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν, αφότου έχουν σχηματισθεί τα μουμπούκια των λουλουδιών λόγω της τοξικότητάς τους.

φωτογραφία:
Βασ. Λαγανάς

κείμενο: Ντίνος Λαγανάς

ΠΦΛΥΔΕΥΚΗΣ